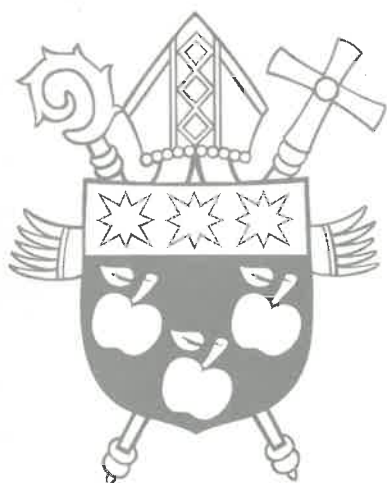

DIECÉZNÍ ČASOPIS

PRO KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ

Setkávání

10 říjen 2012
ročník XXII.

PASTÝŘSKÝ LIST K ROKU VÍRY

*Bratři a sestry,
ve čtvrtek 11. října začal podle
přání Sv. otce Rok víry. Při pří-
ležitosti 50. výročí zahájení 2.
Vatikánského koncilu se s ce-
lou církví chceme zamyslet, co
to znamená věřit pro každého
z nás osobně.*

*Víra je přesvědčení o tom, co
nevidíme. Mohlo by se tedy zdát,*

*že jsme odkázáni na sféru, o níž
všeobecně platí, že je to oblast
fantazie, svévole, všelijakých
nápadů, bájí a teorií. A tak to
skutečně chápe většina nevěří-
cích lidí i mnozí křesťané.*

**Křesťanská víra je však napro-
sto zakotvená v autoritě Ježíše
Krista. Onsámřekl: „Nikdonezná**

Pokračování na 3. straně.

DDP 2012: Naděje je, když...

Nebe téměř bez mráčku, barvy podzimní přírody rozsvícené slunečními paprsky, radost dětí, které dnes nemusí do školy - je sobota. Ale ne ta obyčejná, „všední“ sobota, která přichází na konci každého týdne. Sobota, 6 října 2012 je první říjnovou sobotou! Pro děti z českobudějovické diecéze to znamená, že už více než 20 let se právě tuto sobotu setkávají se svým diecézním biskupem na Dětské diecézní pouti (DDP). Vždy v jiném vikariátu, aby mohly poznávat kulturně historické památky kraje, ve kterém žijí.

V letošním roce, zaměřeném v rámci celonárodní duchovní přípravy na výročí příchodu věrozvěstů k svátosti biřmování, se termín poutě kryl s termínem, ve kterém otec biskup Jiří uděloval tuto svátost v pelhřimovském vikariátu. Z toho důvodu - a také proto, že se pouť konala v klášteře premonstrátů v Milevsku - měly děti možnost poznat strahovského opata Mons. Michaela Pojezdného, O.Praem.

Program poutě byl zahájen bohoslužbou v bazilice Navštívení Panny Marie. Dále pokračoval v areálu kláštera a jeho nejbližším okolí. Tématem poutě byla „Naděje“. Jakou roli hraje naděje v životě člověka, z čeho pramení křesťanská naděje, jak mohou i děti vnášet naději do svých rodin, do školy mezi své spolužáky a kamarády... co pro mne znamená pojem „naděje“...

Že na tyto otázky nelze vždy najít jednoduchou odpověď, dosvědčují mj. též výsledky malé ankety, v níž jsem požádala několik kněží i laiků o odpověď na otázku: „**Co si představujete pod pojmem naděje?**“

Tady v Milevsku si uvědomuji, že nadějí jsou děti a jejich čisté duše. Zejména u těch dětí, které jsou pokřtěné a ještě nepoznaly velké hříchy, jako mají dospělí. Je to pro mne znamením, že existuje nebe.

(O. L. – pracovník TV Noe)

Naděje pro mne znamená budoucnost. Ta je dobrá a mohu se na ní těšit.

(Ř. Ž., premonstrát)

Naděje? Po dosavadních více než 40 letech svého života jsem snad dospěl k tomu, co to znamená pro všechny věřící křesťany: nadějí je Bůh v Trojici - Otec, Syn a Duch sv. To znamená Bůh, který nás čistě ze své lásky chce, je to jeho rozhodnutí, bez kterého by život neměl smysl, nemusel bych zde být. Ježíš Kristus a život s ním je naděje; naděje v zaslíbení, které (jak věřím) se stane realitou.

(P. K. – českokrumlovský vikariát)

Pod pojmem naděje si představuji světlo, které svítí v dálce jako cíl života, které mi pomáhá překonávat překážky, které se mi staví do cesty.

(D. H. – jindřichohradecký vikariát)

Pod pojmem naděje si představuji vidět smysl i v tom, co je nesmyslné.

(C. T. H. – písecký vikariát)

Naděje je složité téma. Každý člověk by měl mít nějakou naději, kterou může čerpat z Boží vůle.

(Z. U. – Milevsko)

Naděje pro mne znamená cíl. Naději, která nezklamе, kterou nám Bůh dává, abychom s ním mohli věčně žít.

(V. H. – sušicko nepomucký vikariát)

Na internetové stránce www.biblenet.cz nám nabídne vyhledávač 54 biblických veršů, ve kterých se vyskytuje slovo naděje. Jeden z nich byl vybrán jako motto letošní DDP: **Z naděje se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbách vytrvalí.** (Řím 12,12) Kéž nám Bůh naděje dává dostatek sil k jeho uskutečňování v našich životních situacích.

-au-

OBSAH

Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ	3
Dětská diecézní pout v Milevsku	4
Kájov - poděkování sestrám sv. Vincence z Paula z Mnichova	5
Probuzení lidí i probuzený Hrádek	6
Slavnostní instalace nových kanovníků	7
Mezi indiány u posvátného jezera	8
Dvě mše pod širým nebem	9
DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO	
Letní tábor na Klokotech	10
Prázdninový pobyt v Roželově	10
Letní dětský tábor Hutě 2012	10
Osadníci z Arkenu	11
DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE	
Charity zhodnotily pomoc Kongu	12
Změny v provozu pracovišť Interv. centra	12
Poradna Eva pomáhá zadluženým	13
Výlet parním vláčkem	13
Z jakých zemí přichází cizinci	13
Poradna Eva podpořila děti ze soc. slabých rodin	14
DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU	
Rodiny ještě v září na cestách	15
Duchovně relaxační pobyt v Bibione	15
Odolnost po celý život	16
Do nabízí DCR v Roce víry	16
DCR připravuje na říjen a listopad	16
DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE	
Exercicie na Ktiši	17
Biřmovanci na Klokotech	17
Večer mladých v Rožmitále	17
Pěší pouť na Lomec	18
POŠTOVNÍ SCHRÁNKA	
Jihočeské kostelíky III.	19
Otevření nové klubovny FTO	20
Milevská charita oslavila svůj den	20
PERSONALIA	
Karmelitánské nakladatelství	21
Radio Proglas	22
Nakladatelství Paulinky	22

Příští číslo
vyjde 11. 11. 2012.
Uzávěrka je 2. 11. 2012.

Měsíčník AKTUALITY - SETKÁNÍ

Vydává z pověření českobudějovického biskupství
Sdružení sv. Jana Neumanna v Č. Budějovicích.

Redakce, administrace a příjem inzercí:

Kanovnická 10, 370 01 České Budějovice,
tel.: 380 420 334, e-mail: setkani@bcb.cz

Řídí redakční rada - zodpovídá P. Adolf Pintíř

Výkonná redaktorka: Mgr. Petra Lísková

DTP: Mgr. Helena Machulová

Tisk: Protisk, České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

Cena 16 Kč a poštovné.

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení
rukopisů a nezodpovídá za obsah inzercí.

Pokračování z 1. strany obálky.

Syna, než Otec, a nikdo nezná Otce, než Syn a ten, komu by to chtěl Syn zjevit.“ Jsme pokřtěni. (...) Křest znamená ponoření do tajemství Ježíšovy smrti a jeho vzkříšení. Když Kristus Pán rozesílá apoštoly (...), posílí je Duchem sv. slyší od Něj: **Dána je mi veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte tedy, učte všechny národy a křtíte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal! Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa.** Sami slyšeli na začátku svého povolání od téhož Krista: „Čiňte pokání a věrte v Evangelium.“ To znamená: „Změňte smýšlení, začněte myslet jinak, než dosud, buďte připraveni na to, že se se mnou budete muset na mnohé věci dívat jinak než dosud. Buďte připraveni uvěřit mým slovům. Myslím to vážně pro vaše dobro, pro váš šťastný život. Život je věčný. Počítejte s tím. Zařídte se podle toho. Nebojte se věřit mě.“

(...) Mnoha způsoby Kristus přibližoval neviditelné skutečnosti v podobnostech a vyzýval své učedníky i nás, abychom mu naslouchali s důvěrou a prožili blahodárnost a krásu, užitečnost a radost z toho, že to skutečně platí. „Nebe a země pomínou, ale má slova nepomínou.“ Křesťanova víra se opírá o skutečnost Boží existence. Bůh je! Když je, je skutečně všemohoucí, vševědoucí, všudypřítomný a tudíž i tady přítomný. Ano, tady a teď. Všude a vždy.

Když Kristus vstal z mrtvých, ukázal se apoštolům, mluvil s nimi, a Tomášovi nabídl probodené ruce jako důkaz identifikace. A tam zaznělo nejprostší a nejužasnější vyznání: „Pán můj a Bůh můj“. Ježíš tehdy řekl Tomášovi před všemi ostatními apoštoly a pro nás všechny: „Poněvadž jsi mě uviděl, Tomáši, uvěřil jsi, blahoslavení, kteří neviděli a uvěřili.“

Drazí věřící, tento list vám píše na úvod Roku víry s vědomím, že o víře budete (...) přemýšlet a mluvit. Budete mít mnoho podnětů i od samého papeže a vašeho duchovního. Jako váš biskup vám chci říci velmi pevně, pokojně a s láskou: Ježíš Kristus je Bůh.

Pán Ježíš se narodil v Betlémě před dvěma tisíci lety. Žil ve Svaté zemi, na území dnešního Izraele. Byl ukřižován a vstal z mrtvých. On, Vzkříšený, žije. Proto mu říkáme při každé mši: „Tvou smrt zvětšujeme, Tvé vzkříšení vyznáváme, na Tvůj příchod čekáme.“ On nás učí žít, trpět, umírat, milovat, odpouštět a věřit. On nás zachraňuje skutečnou láskou, kterou prokázal zvlášť na kříži. Dává našemu životu smysl a cenu. Zachraňuje nás, abychom nedopadli špatně. (...) K celistvosti, podstatě a účinnosti je třeba věřit Kristu Pánu a církvi, která je jeho tajemným organismem.

1. Nelze oddělit Krista a Pannu Marii. 2. Nelze oddělit Krista a Petra – autoritu, kterou spojil Kristus s jeho nástupci. 3. Nelze oddělit Krista a Eucharistii. 4. Nelze oddělit Krista a Bibli. 5. Nelze oddělit Krista a církev. K naší víře patří modlitba, služba a kajícínost.

(Z Pastýřského listu českobudějovického biskupa Mons. Jiřího Padoury, OFMCap.
k Roku víry; 11. 10. 2012.)

Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ

15. 10.	(po)	České Budějovice - Zahájení akademického roku TF JU -	17. 10.	(st)	
Brno -		Komise pro kněžstvo ČBK - biskup Pavel			
19. 10.	(pá)	České Budějovice, sv. Vojtěch - Mše sv. pro Proglas (18 hod.) - biskup Pavel			
20. 10.	(so)	Chraštice - Biřmování (10 hod.) - biskup Jiří			
		České Budějovice - Diecézní mariánské večeradlo (14 hod.) - biskup Pavel			
21. 10.	(ne)	Horní Pěna - Mše sv. (10.30 hod.) - biskup Jiří			
		Nadějkov - Biřmování (9 hod.) - biskup Pavel			
22.-24. 10.	(po-st)	Vranov - Zasedání ČBK - oba biskupové			
25. 10.	(čt)	České Budějovice, biskupství - Vikariátní konference Č. Budějovice-venkov (9.30 hod.) - biskup Jiří			
26. 10.	(pá)	České Budějovice, sv. Vojtěch - Mše sv. pro Proglas (18 hod.) - biskup Pavel			
26.-28. 10.	(pá-ne)	Dobrá Voda u Č. Budějovic - Setkání s bohoslovci - biskup Jiří			
28. 10.	(ne)	Sepekov - Biřmování (11 hod.) - biskup Jiří			
30. 10.	(út)	Prachatice - Vikariátní konference prachatického vikariátu - biskup Jiří			
1. 11.	(čt)	České Budějovice, klášterní kostel - Slavnost Všech svatých (17 hod.) - biskup Jiří			
2. 11.	(pá)	České Budějovice, sv. Otýlie - Vzpomínka na všechny věrně zemřelé - biskup Jiří			
3. 11.	(so)	Sušice - Hubertská mše (18 hod.) - biskup Jiří			
6.-8. 11.	(út-čt)	Velehrad - Společné zasedání ČBK a KBS - biskup Jiří			
8.-10. 11.	(čt-so)	Svatá Hora - Rekolekce pro Charitu České Budějovice - biskup Pavel			
10. 11.	(so)	České Budějovice - Setkání farních pomocníků (9.30 hod.) - biskup Jiří			
		Budkov - Poutní slavnost (18 hod.) - biskup Pavel			
11. 11.	(ne)	Budkov - Poutní mše sv. (9; 11.15 hod.) - biskup Pavel			
12. 11.	(po)	Čimelice - Vikariátní konference píseckého vikariátu - biskup Jiří			
13. 11.	(út)	České Budějovice, biskupství - Setkání vikářů a kněžské rady - oba biskupové			
		Lomec - Fatimský den (17 hod.) - biskup Jiří			

Údaje jsou podle stavu v době uzávěrky, případné změny nejsou vyloučeny.

-pa-

Dětská diecézní pouť v Milevsku

Slunečnou sobotu 6. října 2012 jsme prožili s dětmi na diecézní pouti v Milevsku. Tématem dne byl verš: „Z naděje se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbách vytrvalí.“ (Řím 12,12) Na tento den jsme se těšili, jelikož je opravdu hezké prožít celý den s křesťany a cítit společenství církve. Na pouť přijelo 600 dětí! Pouť začala mší sv., poté jsme byli rozděleni

Strahovský opat Michael J. Pojezdný, OPraem.

do 4 skupin dle barev jednotlivých vikariátů a dále jsme pokračovali na různých stanovištích. Nejprve jsme v rajske zahradě dramatizovali biblický příběh o utišení bouře na jezeře, kde učedníci zažívali svůj strach. Děti si uvědomovaly, kde všude zažíváme strach. Vyprávěly o svém strachu, který následně v barvách svou dlaní obtiskovali na plátno s nápisem *Ježíš Kristus naše naděje*, protože jedině on může náš strach proměnit. Později následovaly nejrozumnější sportovní aktivity, divadlo a jako poslední byla prezentace a setkání s televizí Noe. Před odjezdem domů jsme se opět sešli v klášterním kostele, kde jsme na plátně viděli obtisky dlaní všech zúčastněných dětí a zazpívali znovu píseň, v jejímž refrénu se zpívá „... čeho se bát, když Pán je se mnou...“. Následovalo závěrečné požehnání a venku děti dostaly dárek – krabičku duchovních vitamínů Spes vitae. Chtěli bychom poděkovat všem organizátorům, kněžím i poutníkům za opravdu vydařený den plný zážitků a duchovní posily.

Březničtí farníci

Pouť očima dětí

Anička, 12 let: Na mě nejvíc zapůsobila hudba při vstupním průvodu při mši sv. a kolik tam bylo kněží.

Dominika, 9 let: Mě natáčela TV NOE a líbil se mi dárek, který jsme dostali.

Tomáš, 10 let: Soutěže a výborné buchty.

David, 3 roky: Mě se líbila lasička a ostatní zvířata u oltáře (Pozn.: výzdoba z předešlé Hubertské mše) a rybičky v kašně.

Jakub, 8 let: Že jsem vyhrál v soutěži s TV NOE.

Ráda bych poděkovala milevským premonstrátům za vřelé přijetí, poskytnuté zázemí a všem ženám za napečení spousty dobrot.

L. Lacinová

Kájov – poděkování Milosrdným sestrám sv. Vincence z Pauly z Mnichova

Byl čtvrtek 29. července 1999 kolem poledne a v církvi jsme slavili památku sv. Marty. Tehdy do Kájova přijel mikrobús, který přistěhoval čtyři řeholní sestry. Doprovázela je tehdejší generální představená S. Adelinde. Vzpomínám na to, jako by se to událo včera. Pamatuji si na každý detail, neboť tehdy v Kájově nastala nová epocha rozvoje tohoto nádherného mariánského poutního místa na jihu naší diecéze. V Kájově se totiž usídlily Milosrdné sestry svatého Vincence z Paula, řeholnice z bavorského Mnichova, které si samy toto místo vybraly, aby zde sloužily církvi. Co této události předcházelo?

Pár měsíců předtím mi z biskupství telefonoval tehdejší generální vikář mons. Václav Dvořák, který mi sdělil, že ho navštívila jedna řeholní sestra z Mnichova a projevila zájem založit komunitu jejich řehole v Kájově. Požádal mě, abych ihned přijel na biskupství a s dotyčnou sestrou se seznámil. Bylo to neuvěřitelné, ale já jsem to pokládal přímo za zázrak, že do Kájova by měly přijít řeholní sestry, po kterých jsem vždycky toužil, ale nevěděl jsem, jak zařídit, aby se tak stalo. Aspoň jsem se za to usilovně před kájovskou Madonou modlil. Proto jsem rychle přispěchal na biskupství do Českých Budějovic. U generálního vikáře mě očekávala sestra Tabitha Goetschl, která mi skutečně sdělila, že jejich sestry mají zájem přijít do Kájova. Byl jsem velmi překvapen, zeptal jsem se, jestli vědí, jak vypadá kájovská fara – že je to téměř ruina, ve které se nedá bydlet. Sestra Tabitha mě ubezpečila, že to všechno dobře ví, protože Kájov navštívila o dovození a toto místo ji na první pohled okouzlo. Ubezpečila mě, že pro sestry nebude žádný problém určitou dobu žít v provizoriu, a slíbila, že sežene dárce a sponzory, aby se fara v Kájově brzy opravila a mohla sloužit jejich komunitě.

Obdivoval jsem její odvalu a odhodlání – a musím se přiznat, že jsem moc nevěřil, že by se sestry nastěhovaly do polorozpadlé kájovské fary. Nicméně se tak skutečně stalo. V den památky sv. Marty začaly svou blahodárnou službu tomuto poutnímu místu sestry Tabitha, Raphaela, Bonavita a Leonarda. Byla to od nich veliká odvaha, značné odhodlání a houževnatost, přesídlit z rodného Německa do Čech, začít se učit nový jazyk a zvykat si na naši svéráznou jihočeskou mentalitu s pozůstatky nedávného komunismu. Skutečně jsem obdivoval jejich misijního ducha.

Postupně se naše kájovské sestry začaly sžívat s místními obyvateli, s věřícími z Kájova i z ostatních farností. Navázaly mnohá přátelství, pomáhaly, jak dovedly, a během těch let se mnohé podařilo. V Kájově měli poutníci vždy otevřené dveře, kostel zářil čistotou a na faře každý našel útočiště. Sestry pracovaly s dětmi, navštěvovaly nemocné, provozovaly vlastní charitu, získávaly prostředky na zvelebování poutního místa a Kájov se dokonce stal jed-

Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Kájově (od západu) - foto Miloš Hlávka

ním ze stanovišť Svatojakubské cesty. Sestry dokonce vybudovaly prostory pro přenocování poutníků a zapojovaly se do dění našeho vikariátu. Mariánské poutní místo opět ožilo.

My, kněží, jsme navíc získali v Kájově zázemí pro konání vikariátních konferencí, při nichž jsme byli pohoštěni výbornou bavorskou kuchyní, na kterou jsme se samozřejmě vždycky těšili.

Sestry připravovaly na faře různá setkání, od dětí po seniory. Každoročně jsme v Kájově prožívali s dětmi oslavu sv. Martina, sv. Mikuláše, připravovali jsme živý Betlém a Masopust. Několikrát jsme zde prožili dětskou vikariátní pouť a loni dokonce dětskou diecézní pouť.

Díky sestrám jsme v Kájově založili tradici nových poutí; kromě naší hlavní říjnové pouti jsme zavedli adventní, postní, májovou a dětskou pouť. Sestry se zasloužily také o to, že jednu neděli v měsíci máme v Kájově slavnostní zpívané nešpory. Je toho mnoho, co zde naše sestry vykonaly.

Bohužel však nastala chvíle, kdy se sestry vincentky musí vrátit zpět do Mnichova. Bohužel, jako u všech řeholí i v jejich kongregaci ubývají sestry a generální kapitula byla nucena rozhodnout, že jejich služba je opět potřeba doma. Sestry se tedy musí s námi rozloučit. Jistě nerady, ale jako správné řeholnice respektují rozhodnutí svých představených. I my se s nimi loučíme neradi. Zapsaly se totiž nesmazatelným písmem do dějin poutního místa Kájov. Prožili jsme spolu třináct let a každý, kdo přijede do Kájova, může na vlastní oči vidět výsledek jejich práce. Mě bohužel nezbyvá nic jiného, než s vděč-

ností poděkovat Bohu, že nám je do Kájova poslal, a poděkovat sestrám za jejich skutečně obětavou službu a lásku, s jakou v Kájově působily. Věřím, že v jejich srdci Kájov zůstane jako pevný bod i nadále, a těším se, že se sem, mezi své přátele, budou vracet aspoň na dovolenou. A tak vyjadřuji svůj dík a vděčnost za jejich požehnané působení.

Jsem rád, že Boží prozřetelnost do Kájova přivedla jejich nástupkyně, nové sestry z kongregace Milosrdných sester Svatého kříže z Kroměříže. Budou také čtyři a věřím, že úspěšně navážou na tradici, kterou zde založily mnichovské sestry vincentky. **Srdečně proto v Kájově vítám naše nové sestry a těším se na spolupráci. A našim odcházejícím sestřičkám vyprošuji Boží požehnání a bohatou odměnu od Pána Boha.**

P. Václav Pícha, vikář českokrumlovský
a správce poutního místa Kájov.

Naši bohoslovci ve školním roce 2012/2013

TEOLOGICKÝ KONVIKT OLOMOUC
Václav Peltan (Řkf. Pelhřimov)

TEOLOGICKÁ FAKULTA PRAHA

1. ročník: Josef Hejda (Řkf. Pelhřimov)
2. ročník: Vojtěch Blažek (Řkf. Pelhřimov)
3. ročník: Martin Brácha (Řkf. Nové Hradky), Dominik Ettler (Řkf. Třeboň)
- Ing. Jan Kulhánek (Řkf. Sezimovo Ústí)
4. ročník: Ing. Pavel Němec (Řkf. Č. Budějovice - Čtyři Dvory)
5. ročník: František Žák (Řkf. Štětka)

-acebb-

Probuzení lidé i probuzený Hrádek

Od 70. let minulého století se obec Hrádek u Sušice dlouhodobě jevila veřejnosti, turistům, ale i vlastním občanům, jakoby začínala pospávat. Takovým symbolem usínání byl zejména rok 1974, kdy se sesunula zámecká věž, do té doby chloubou zdejšího zámku. Už kolem r. 1900 existovala řada fotografií ze strání Svatoboru právě proto, že sem byl Hrádek natočen svou příjemnou tváří se zámeckou věží. Zničením neměl zámek svůj přirozený klenot. Bez věže jakoby to už ani zámek nebyl. Zbytky se vyvezly už neznámo kam a lidé jakoby se z té ztráty nemohli soustředit k nějakému novému dílu.

Přišel r. 1989 a už od následujícího roku se začalo víc jezdit na výlety, na dovolené, vznikla větší poptávka po ubytování... Lidé na to přirozeně zareagovali, začali opravovat své domy, vznikaly služby pro turisty, i o zámek začal být zájem. Koupil ho jeden majitel, pak další, a zas jakoby začal probuzený život obce usínat. Přišel rok 2000 - a kupec, který to myslel s opravou zámku vážně. Věřte nevěřte, přišel rok 2010 a v Hrádku stál zámek jako nový. Stačila silná vůle, dobré nápady, pracovitě ruce, kompaktní rodina, jejíž členové zaskakují všude, kde je potřeba a cestu sem našla spousta turistů i lidí, které zajímá zdejší pošumavský kraj.

Zámek poskytuje zaměstnání zdejším obyvatelům, jezdí ho fotografovat spousty zájemců o zasněná rána nad zdejší říčkou Pstružnou, o čistší vzduch, chráněný okolními kopci, o večery utichající pod paprsky slunce, které ještě stále zapadá nad historickými vrchy Vidhoštěm a Strážným... Zemský ráj to na pohled. V neděli 16. září 2012 přijeli na hrádeckou slavnost tři kněží českobudějovické diecéze. Byl to generální vikář mons. Adolf Pintíř, administrátor sušické farnosti P. Václav Hes a administrátor zbynické farnosti P. Jan Wirth. Slavnost začala bohoslužbou ve starobylém kostele sv. Vavřince na Zdouni, při níž mons. Pintíř požehnal znak a prapor obce Hrádek. Schválený znak a prapor předala obci předsedkyně Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR paní Miroslava Němcová už 17. dubna 2012, ale to bylo už v době budování obecní kanalizační sítě; proto se žehnání znaku a praporu posunulo až na září, aby proběhlo společně s memorandem o kapli.

Po skončené bohoslužbě následovalo dlouhé procesí ze Zdouně do hrádeckého zámku. Protože před procesím kráčela řízně hrající Solovačka, byl jeho pohyb dobře sledovatelný i v celém okolí a po cestě ho pozdravovalo dost diváků. Za muzikanty kráčel ve slavnostních uniformách Sbor hrádeckých hasičů i s několika hasičkami, v čele se slavnostním praporečníkem panem Lísou. Vlastní procesí vedli pozvaní hosté se v čele se starostou Hrádku ing. Josefem Kutilem a představiteli obce. Popisují to podrobně proto, že jsem měl chvílemi pocit, že jsme se z dnešních znešvářených politických střetávání to odpoled-

Akteři „memoranda“ si vyměňují podepsané dokumenty (Foto: Z. Papeš st.)

Mons. Pintíř (vpravo) žehná znak a prapor obce Hrádek (Foto: Z. Papeš st.)

Autor Pocitové křížové cesty s organizátory slavnosti (Foto: Zdeněk Papeš st.)

ne ocitli téměř v těch pokojných a laskavých slavnostech poválečných let. Kéž by se takové doby vrátily, stejně jako atmosféra přátelské spolupráce!

Po příchodu na zámecké nádvoří bylo veřejně čteno a pak i podepsáno „memorandum“ o využití zdejší kaple sv. Walburgy (za farnost Zbynice Jan P. Wirth, za zámek Ing. Arch. Pavel Lejsek, za českobudějovickou diecézi mons. Adolf Pintíř,). Následovaly slavnostní projevy (mons. Pintíř, P. Hes a P. Wirth, pan starosta Kutil, paní senátorka Rippelová).

Na závěr došlo k otevření kaple, ve které malíř a grafik Zdeněk Papeš vystavil zcela novou křížovou cestu, jež má 15 zastavení (nekončí uložením Ježíše do hrobu, ale pozitivně jeho zmrtychvstáním). Tu novou křížovou cestu při slavnosti v kapli mons. Pintíř rovněž posvětil. Snahou jejího nového pojetí je pomá-

hat k rozjímání nad jednotlivými zastaveními z hlediska pocitů, jaké při své poslední cestě měl sám Ježíš, ale i k rozjímání nad pocity, které by měl divák, kdyby se ocitl v situacích Ježíšovy poslední pozemské cesty. Možnosti rozjímání nad křížovou cestou nalezne čtenář v závěru článku jako mimořádný dárek od autora křížové cesty.

Vzniká-li kdekoliv spor, je důležité, aby si lidé aspoň na chvíličku představili, co prožívá ten druhý. Probouzení „pocitového“ vnímání poslední Ježíšovy cesty by nám mohlo pomáhat zlepšovat svět. V současné době všichni cítíme, že morální hodnoty našich předků upadají v zapomnění. Bylo by krásné, kdyby vyšel pokus o prohlubování vzájemného porozumění mezi lidmi při rozjímáních nad poslední Ježíšovou pozemskou cestou.

Slavnost v Hrádku se vlastně stala soukromou slavností i pro autora pokusu o jiné vnímání obrazů křížové cesty. Je totiž nejen autorem křížové cesty, ale i hrádeckého znaku, do něhož kromě prastaré podoby někdejšího hrádku nad Pstružnou vřadil také atributy zdouňského sv. Vavřince a hrádecké sv. Walburgy. Snad tedy i jeho přístup k hledání pravdy bude inspirací pro hledání cesty, po které by se měla vydat naše neustále rozdělovaná společnost.

Krásným závěrem slavnosti bylo vystoupení žáků ZŠ v Hrádku a Hrádeckého chrámového sboru. Hlášky dětí i slavnostní sbory dospělých vhnaly řadě přítomných slzy do očí. Byly to slzy z vnímání krásy a nikomu nevadily. Naopak, přispěly k slavnostnímu prožitku, kdy mnoho lidí ví, že patřili také ke spolumobudovatelům něčeho lepšího v jejich obci. A v zámku plném otevřených dveří bylo ten den na mnoha lidech vidět, že se opravdu cítí nejen slavnostněji než jindy, ale i lépe než jindy. Vypadali jako probuzení lidé v probuzeném Hrádku.

Děkuji vám, že jste dočetli. Patřím už ke starším a pamatuji se, že v mém mládí bylo takových přátelských slavností dost. Bylo by hezké, kdybychom našli cestu jak se k nim vracet, místo ulpívání v podezíráních, zlobách, závislech a záštítech.

Doc. Zdeněk Papeš

Pro čtenáře časopisu „Setkání“ odkaz na film k rozjímání o zastaveních „Pocitové křížové cesty Zdeňka Papeše“. Autor Křížové cesty vytvořil i film, který si čtenáři mohou spustit na internetu a po prohlídce Křížové cesty si už v soukromí pustit kterékoliv z 15 zastavení a učit se nad ním rozjímat s Ježíškem i s Kristem Ježíšem. Odkaz: <http://www.youtube.com/watch?v=ZwZ-sXJ1usuc> (© Zdeněk Papeš ml.)

Film ukáže za 4 min. Pocitovou křížovou cestu jako celek vč. interiéru kaple sv. Walburgy v zámeckém areálu v Hrádku u Sušice. Dále si můžete nastavit i kterékoliv zastavení jednotlivě a rozjímat i nad jednotlivými tématy Ježíšovy poslední cesty, nad poučeními pro váš život, spolek, město apod. (tlačítko START, STOP vlevo pod obrázy).

Slavnostní instalace nových kanovníků českobudějovické kapituly

Při mši sv. v sobotu 9. června, sloužené u příležitosti výročního roku biskupa Hloucha, oznámil českobudějovický biskup Mons. Jiří Paďour své rozhodnutí jmenovat nové kanovníky Katedrální kapituly u sv. Mikuláše.

Slavnostní instalace se uskutečnila o svátku Povýšení Svatého Kříže (14. září) při modlitbě večerních chval v kostele Obětování Panny Marie v Českých Budějovicích, a to za účasti velkého počtu věřících, mnoha hostů a zástupců ostatních kapitul. Jmenováním a instalací tří sídelních kanovníků (*Stolařík, Pícha, Kročil*) tak byla doplněna nejen uprázdněná místa v sedmičlenné kapitule, ale ze strany biskupa - i jako výraz vděčnosti za službu v diecézi - bylo čestnými kanovníky jmenováno dalších šest kněží (*Skalický, Vrba, Kubeš, Halaš, Nikola, Liška*). Katedrální kapitula, podléhající přímé autoritě diecézního biskupa, je sborem kněží, kteří v souladu s Kodexem církevního práva jako celek utváří samostatnou právnickou osobu, registrovanou Ministerstvem kultury ČR. Od počátku svého založení v roce 1785 (současně se založením diecéze) nebyla její kontinuita nikdy přerušena. Zakladatelem byl rakouský císař Josef II., který tehdy stanovil hodnotu a počet členů kapituly, tzn. tři dignitáře - preláty (probošt, děkan, kustod) a čtyři kanovníky. Dvorním dekretem jim bylo dovoleno nosit oválný odznak, na jehož jedné straně bylo vyryto jméno patrona katedrály, na straně druhé jméno zakladatele. Později, na žádost budějovického biskupa Schönborna, papež Lev XIII. dovolil, aby odznak, vložený do rubínového emailového kříže s bílým okrajem, kanovníci nosili na zlatém či pozlaceném řetěze. Kapitulní probošt a děkan dostali i tzv. právo pontifikálií. Původně tvořili kanovníci poradní sbor biskupův a jako členové jeho konzistoře vyřizovali přidělené referáty, vypomáhali v duchovní správě, v církevních školách působili jako pedagogové a inspektoři, významně působili také i v katolických spolcích.

Posláním kapituly je vykonávat v katedrále sv. Mikuláše slavnostnější bohoslužby, udržovat a pečovat o důstojnost a slavnostní charakter liturgie, plnit povinnosti a úkoly, které jí určí diecézní biskup. Stanovy kapituly se v průběhu dějin několikrát upravovaly, aby lépe odpovídaly potřebám doby. Poslední úprava stanov byla provedena letos (diecézním biskupem schváleno 3. 2. 2012) a řídí se ve své činnosti platným Kodexem církevního práva.

Katedrální kapitula měla od svého založení až po současnost 91 sídelních kanovníků a 57 čestných kanovníků.

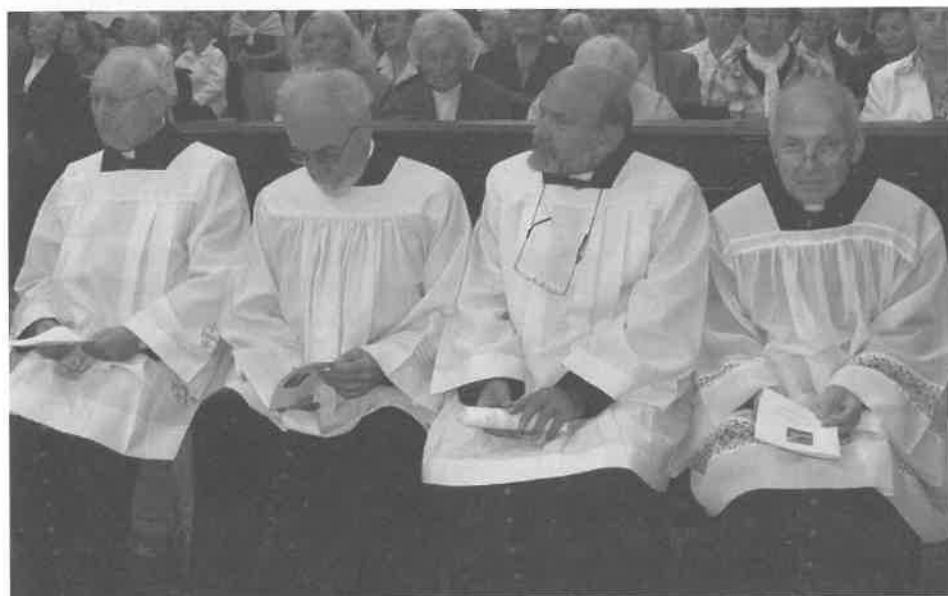
Sídelní kanovníci: Mons. Pavel Posád (probošt), Mons. Adolf Pintíř, P. Václav Habart, P. Zdeněk Mareš, P. Josef Stolařík, P. Václav Pícha, P. Vlastimil Kročil.

Emeritní kanovníci: P. František Lála, Mons. Václav Kulhánek, Mons. František Sobíšek.

Čestní kanovníci: P. Vladimír Vlček, Mons. Karel Skalický, P. Karel Vrba, P. Adolf Kubeš, P. František Halaš, P. Miroslav Nikola, P. Pavel Liška.
Zdeněk Mareš

Zprava: sídelní kanovníci P. Stolařík, P. Pícha, P. Kročil, čestní kanovníci P. Kubeš, P. Nikola

Zprava: čestní kanovníci P. Liška, P. Halaš, prof. Skalický, P. Vrba

Sídelní kanovníci děkují českobudějovickému biskupovi mons. Paďourovi (zprava: P. Pícha, P. Stolařík, P. Kročil)

Strávil jsem několik dnů mezi indiány a u posvátného jezera

Něco málo, co P. Marek Adamczuk, OMI prožil během prázdninových dnů v Kanadě

21. července jsem měl příležitost od samého rána prožívat spolu s tisíci indiány ze severní Kanady poutní dny.

Vše začalo společným setkáním v indiánském stanu, kde po očištění kouřem začala modlitba. Náčelník požehnal svou dýmkou všechny světové strany. Všichni jsme seděli v kruhu, který je pro indiány symbolem dokonalosti, každý z nás postupně dostal tuto dýmku do rukou, aby si z ní také čtyřikrát vdechl kouř.

Na konci přišel čas na společné jídlo, rozhovory a smích, které patří ke každé správné indiánské oslavě.

Před polednem jsme prožili první svaté přijí-

mání: čtyřicet dětí z indiánských rodin, žijících v rezervacích, přijalo Pána Ježíše do svého srdce. Celá mše svatá byla ozvláštněna indiánskými prvky: osoby a kněží, kteří četli biblické texty, přicházeli na speciální místo, kde stála připravená zvláštní nádoba, z níž vycházel kouř. Svými rukama tento kouř nabírali na znamení toho, že očišťují svá srdce, aby v nich mohli nosit Boha, pak ústa, aby předávali Boží slovo dál a vyslovovali jen to, co je dobré. Poté očišťovali oči, aby viděli krásu stvoření, nakonec pak uši, aby slyšeli jen dobré zprávy. I výzdoba presbytáře se nesla v indiánském stylu. Na konci promluvil náčelník v rodné řeči.

Tato tradice je stará již sto let. Připomíná černé časy indiánské historie. Zdejší indiánské kmeny přišly na toto území z amerického státu Dakota po bitvě s generálem Custerem. Příběh bitvy u Little Big Hornu nejspíš všichni znají: generál Custer považoval indiány za méněcenné, bez milosti je zabíjel a vyvraždil i indiánskou vesnici, kde právě probíhala pokojná slavnost. Chystal se kmeny Siouxů obklíčit, avšak ti, vedeni Splašeným koněm, Žlučem a Sedícím býkem, Custeru převezli: ukryli se v trávě po celé šíři vojenského tábořiště a nečekaně zaútočili. Byli prvními indiány, kteří nebojovali na otevřeném prostranství, ale využili této lsti. Avšak vítězství je nezachránilo, pronásledování se stalo ještě krutějším.

Proto se mnoho indiánských kmenů rozhodlo utéci. Indiáni, kteří utekli do Kanady, se rozpomněli na zkazky o posvátném jezeře, ležícím v blízkosti dnešního Edmontonu. Staří indiáni znali jeho léčivé účinky dříve, než na území přišli bílí lidé. Indiáni proto dlouho jezero hledali, až je konečně našli a začali u něj žít, protože voda byla pro ně symbolem života a síly. Legenda praví, že se jim nad jezerem zjevil sám Kristus.

První misionáři, kteří přišli sloužit mezi indiány, se rozhodli každým rokem při příležitosti svátku sv. Anny oslavit její život společnou slavností. Sv. Anna byla babičkou Pána Ježíše a u indiánů má babička dodnes velmi důležité postavení. Je přece ta, která předává své zkušenosti mladé generaci! A tak spojení křesťanské víry a indiánské kultury dalo impuls k překrásné oslavě. Navíc je příležitostí k tomu, aby se všichni indiáni, kteří žijí už několik generací v rezervacích po celé Kanadě, mohli sejít, být spolu a modlit se k jedinému Bohu, jehož jejich předci přijali za svého Pána a Spasitele. -ma-

Podzimní TAMMÍM 2012

Ahoj přátelé!

Arcibiskupský seminář v Praze pořádá rok co rok duchovní obnovu pro mladé muže (od 15 do 30 let) která nese název TAMMÍM. Toto hebrejské slovo můžeme do češtiny přeložit ve významu bezúhonný, totální, naprostý, dokonalý. Snaha být TAMMÍM pro Hospodina by měla být úkolem pro každého křesťana. A k tomu se snažíme přispět i my tímto setkáním.

Zveme mladé muže na společný duchovní víkend s bohoslovci i představenými semináře a hlavně s vrstevníky, kteří se také snaží objevovat a promýšlet svoji mužskou spiritualitu – svůj vztah k Hospodinu.

TAMMÍM je příležitostí prožít víkend v modlitbě, naslouchání, společných rozhovorech o hledání a prožívání víry mezi sebou, s bohoslovci i představenými semináře. Jeho součástí jsou i různé workshopy, sport, společenské hry, zajímaví hosté...

Vytváříme tak prostor i pro hledání životní cesty a prohloubení osobního vztahu s Bohem, nabízíme i možnost duchovního rozhovoru, případně svátosti smíření. Je to také velká příležitost poznat nové věřící kamarády a přátele.

S radostí Tě zveme na letošní podzimní TAMMÍM, který se uskuteční ve dnech 23. až 25. listopadu 2012.

Za Tammím-tým Jan Pitřinec, seminarista

BLIŽŠÍ INFORMACE:

Místo: Arcibiskupský seminář, Thákurova 3, Praha 6, Metro A – stanice Dejvická

Termín: příjezd v pátek 23. 11. (15.30-17.20), odjezd v neděli 25. 11. (po 14:00)

Téma: Eucharistie: „Projevil jim lásku až do krajnosti...“ (Jan 13,1)

Cena: příspěvek dle finančních možností
Informace a přihlášky na: www.arcs.cuni.cz
www.tammim.spolco.cz (uzávěrka přihlášek 18. listopadu 2012 ve 23.59 hod.)

**ŘÍMSKOKATOLICKÁ
FARNOST BOROVANY**

zve na přednášku

Mgr. Hany Imaufové

na téma

**Nepřítelem zdravé sexuality
je mlčení -
Jak s dětmi hovořit
v rodině o sexu**

V neděli 21. října v 15 hod.
v MC Borovánek v Borovanech.

Podrobnější informace na adrese:
lukmark@seznam.cz

Dvě mše svaté pod širým nebem

Nestává se každý den, aby se lidé mohli zúčastnit mše sv. pod širým nebem. V naší doudlebské farnosti, k níž patří kromě spojené obce Doudleb a Straňan pouhé tři další vesnice, byly v sobotu 22. září slaveny dokonce dvě. Obě sloužil doudlebský duchovní správce P. Tomasz Piechnik – jednu v obci Plav a druhou v Dolní Stropnici.

V Plavě se konala mše dopoledne na návsi před statkem č. 11 „u Brkalů“, který patří soukromému zemědělci Vladimíru Janásovi. Právě na tomto místě byla mše v minulosti sloužena již vícekrát, jak dokládá i výklenek s obrázkem ve zdi domu. Během mše byl posvěcen nový prapor místního sboru dobrovolných hasičů. Aniž by se organizátoři předem domluvili, konalo se setkání rodáků rovněž v sousední vesničce Dolní Stropnici, opět u příležitosti písemné zmínky o obci.

Mše svatá zde začala v 15 hod. a byla spojena s posvěcením opravené kapličky, která se nachází hned na začátku obce. Stejně jako v Plavě i zde hudební doprovod za pomoci přenosných varhan zajistila Jiřina Čurnová. Třebaže ke konci začalo poprchávat, také tato mše proběhla důstojně a jistě zůstane dlouho v paměti místních občanů.

Čtenáři těchto řádků si možná pomyslí, že konání podobných akcí je zcela běžnou záležitostí. U nás tomu však doposud tak nebylo. Ačkoli v naší obci i v okolí se stále něco děje, snaha pořadatelů dát veřejným oslavám nějaký duchovní rozměr se i po roce 1989 prosadila zřídka a nesměle; teprve v posledních letech nastal určitý posun. Na obou slavnostech lze tak ocenit přístup organizátorů oslav, kteří z bohoslužbu nepojali jako okrajovou součást programu, ale naopak jako bod číslo jedna. V Plavě se o to zasloužil především starosta Jaroslav Hlach, ve Stropnici Marcela Krychová. Hlavní pochvalu si ovšem jistě zaslouží otec Tomasz Piechnik – svým vhodným kázáním se vzpomínkou na místní zemřelé občany a srdečným přístupem si získal nejen věřící, ale i lidi, kteří kostel z různých důvodů nenavštěvují. Tak bylo v obou obcích možno slyšet chválu na obě vydařené mše i doudlebského pana faráře.

Z farnosti Doudleby Jan Šimánek (obecní kronikář)

Mše sv. ve Stropnici

Mše sv. v Plavu

OHLÉDNUTÍ Z KLOKOT ČEMU VĚŘÍME

ThLic. Mgr. Jaroslav Lorman, Th.D.

1. 9. 2012 - Existence Ducha sv., lidská důstojnost

Bůh nám poslal do srdce Ducha svatého. Přichází k nám a vzbuzuje v nás víru v Pána Ježíše Krista. Tento dar dostáváme už při křtu. Duch sv. má vládnout, posvěcovat stvoření, protože je spojen s Otcem i Synem, aby oživoval lidské bytosti a činil je viditelné své božské podobě. Pán Ježíš nám plně zjevuje Ducha sv., až když byl oslaven svou smrtí a zmrtvýchvstáním.

Duch sv. nám přichází na pomoc i v našich slabostech, pomáhá nám i při modlitbě, když nevíme jak dál. Je učitelem modliteb.

Modlitba k Duchu sv.

Přiď, Duchu svatý, naplň naše srdce palčivou touhou po pravdě, po správné cestě, po plném životě, abychom se i my mohli stát světlém, které svítí a zahřívá.

Přiď, Duchu svatý, do našich měst, do našich škol, do našich domů, do našich rodin, do našich očí, do našich srdcí. Bez tebe čteme knihy a nejsme moudří, bez tebe mluvíme dlouho a nikoho neobohacujeme, bez tebe vidíme jen případy – ale ne své bratry před Bohem, bez tebe se stáváme lidem i Bohu nevěrnými, bez tebe končí naše myšlení ve slepé uličce, bez tebe nás naše věda a technika zahubí.

Přiď Duchu svatý!

Nelze věřit v Ježíše Krista, jestliže se nevěří v Ducha sv.

Vždyť jen pod vlivem Ducha sv. se může říci: Ježíš je Pán.

pí Havránková

Modlitba inspirovaná přednáškou

A tak Tě Pane, prosíme,
oděj nás svým šatem
- aby z nás chudých,
tak jako jsi Ty přišel k nám;
jako pravé božské Jezulátko,
v šatíčkách chudých,
vyzařovala Tvá láska k druhému
- trpícímu, opuštěnému, toužícímu,
vyprahlému, hladovému
- hladovému po lásce, po vztahu.

To jsem já, slabý, opuštěný senior.

To jsem já, mladý,

po ulicích se toulající junior.

Tolik potřebuji teplo, bezpečí a někoho,
kdo by mě miloval - kdo by mi řekl:

„Človče, vstaň - vždyť i ty máš
svou důstojnost - v mých očích ji máš“.

A tak Tě Pane prosíme,
polož ruku na naše rameno,
obejmi nás svým šatem Lásky
- oděj nás svým šatem Královským.
Tvé Boží děti - ty, kdo se dají vést
Duchem svatým.
Amen.

M. Malechová

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Letní tábor na Klokotech

Letošní klokotský tábor v Emauzích byl zaměřený na život sv. Evžena, zakladatele oblátů. Celý tábor jsme byli rozděleni do čtyř skupin, přičemž skupina měla svou barvu trička a vlastního vedoucího. V pondělí jsme se všichni seznámili a úterek strávili v aquaparku u Prahy. Ve středu se konaly sportovní aktivity, při kterých se sbíraly body. Jelikož jsme byli ve středu unavení, měli jsme den tvořivosti s paní učitelkou z Orbisky Danou Milerovou a vylepšili jsme si i svá táborová trička. Pátek byl věnovaný řehořníkům. Většinu dne jsme se modlili, hráli fotbal, ale také uklízeli areál kostela. Večer k nám přišli vietnamští přátelé. Poté jsme vzali své vyrobené lucerny a šli do centra města do krypty v augustiniánském kostele. Sobotní dopoledne jsme se učili střilet z luku. Následovala procházka plná her. Večer se rozdaly ceny za body a šli jsme dělat závěrečný táborák. Tábor ukončila nedělní mše v klokotském kostele. Všechny děti si tábor užily a těšíme se na další setkání.

Nikol a Marie

Prázdninový pobyt v Roželově

Od 17. do 22. srpna se zúčastnilo 40 dětí a mladých z Borovan a okolních farností prázdninového pobytu v rekreačním středisku v Roželově.

Téma, které jsme pro tento pobyt zvolili, bylo slavení svátků. Tak jsme si jeden den připomínali slavení neděle, další den Velikonoce, pak Vánoce a také pouť. Kromě toho jsme se často koupali v nedalekém bazénu, což bylo velice příjemné, protože zrovna padaly teplotní rekordy. Také jsme pořádali olympiádu, při níž si v různých sportovních disciplínách změřily síly tři dětské týmy - Krokouši, Kečupáci a Modrá záře. Medaile dostali všichni.

Snad největší zážitek byla pro nás návštěva Rožmitálu pod Třemšínem. (S rožmitálskými máme něco společného – pana faráře P. Iva

Prokopa, který před rokem k nám do Borovan z Rožmitálu přišel.) V místním kostele jsme měli mši sv. A protože jsme tento den zrovna slavili Vánoce, tak nechyběla ani Rybova Česká mše vánoční. Sice v menším obsazení, ale byla. Po mši sv. pro nás připravili rožmitálští pohoštění, které bych nazvala štedrou večerí. Co jsme nesnědli, to nám nabalili s sebou. A to nás ještě v Roželově čekaly zapékané těstoviny. Ale všechno jsme nakonec snědli a večer nechyběl stromeček s koledami a dárky. Poslední den jsme brzy ráno slavili mši sv. v kapli v roželovském záměčku. Před lety ji zde sloužil i pan arcibiskup Beran, který zde byl internován. Během pár dnů jsme toho spolu zažili hodně, bylo třeba jet zase domů. Cestou jsme se ještě

stavili v Nepomuku. Milé přivítání vyzváněním zvonů pro nás připravil P. Holý. Prohlédli jsme si kostel, připomněli si sv. Jana Nepomuckého a pak už jsme se opravdu vydali na cestu k domovu.

Ludmila Tröstlová, katechetka

Děkujeme farníkům z Rožmitálu p. Třemšínem za milé přijetí!

Letní dětský tábor Hutě u Černého rybníka 2012

Opět jsme se po roce sešli, abychom společně strávili týden v krásném údolí bývalé hájovny. Spolu jsme zažívali Boží blízkost, modlitbu, zároveň také pestrý program, koupání a hry, které pro nás připravila Římskokatolická farma Pacov.

Letos se nás sešlo skoro třicet. Námetem byla „Cesta do pravěku ke kořenům lidství“. Že nebylo lehké obstát v pravěkému rodu Medvěďů nebo dokonce získat pro svou tlupu či osobu zvířecí tesáky, jsme brzy poznali. A co teprve zasloužit si uznání sáchem – rodu Velkého Medvěda – dobrým činem. K němu patřilo i přemoci zlo dobrem, pomoc slabšímu, ale i podle františkánského vztahu ke stvoření – pomoci v přírodě i docela malému tvorečkovi z říše hmyzu.

Zručnost bylo třeba projevit při šití oděvů, ozdob, opracování prutů na luky a šípy, či při odváženém lovu mamuta nebo divoké zvěře, kreativitu při zdobení oděvů dívek i chlapců na oslavu úspěšného lovu nebo při zpěvu a tanci v rytmu bubinků.

Nechyběla ani cesta za pokladem. I když pře-

Pokračování na 11. straně.

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Osadníci z Arkeny

Letošní letní tábor dětí z fanosti Chvojnov měl název „Osadníci z Arkeny“ a konal se ve dnech 20.-24. 8. 2012 ve Chvojnově. Zúčastnilo se ho sedmáct dětí ve věku 9-15 let. V pondělí ráno si účastníci vyslechli příběh, který vyprávěl o zemi Arn, o temném pánovi, jeho Mornech a poraženém králi. Poté dostali za úkol osvobodit zemi od nadvlády temného pána tím, že zničí tři kouzelné mince. Byli rozděleni do tří skupin, které si vytvořily varkoč, erb, vlajku a vymyslely pokřik. Skupinky se jmenovaly Nordové, Azgáti a Osmerové. Následovaly akční a vědomostní hry. Nechyběla ani noční výprava pro mince, výlet ke kapli sv. Anny, stezky odvahy, večerníčky a spousta dalších her u ohně. Ve čtvrtek nás čekala mše sv. a velmi zábavná a zajímavá přednáška P. Tadeáše ze Želiva. Akce byla zakončena vyhlášením vítězů a slavnostním pasováním všech účastníků.

Závěrem bych chtěl poděkovat našemu panu faráři P. Gabrielu Labudovi za poskytnuté zázemí v prostorách fary a na farní zahradě, dále vedoucím Kátě, Domče, Lucce, Aniče, Honzovi, Pepovi a Jěňovi.

Poděkování patří také všem maminkám, které nás zásobily výbornými buchtami, jídelně

v Kojčicích za výtečné obědy, Václavu Bartoňovi za veškerou pomoc a všem ostatním, kteří nám jakkoli pomáhali.

Myslím, že náš farní tábor „Osadníci z Arke-

ny“ se vydařil, nejen díky slunečnému počasí a dobré náladě, ale především díky krásnému společenství, na které s radostí vzpomínám.

Filip, vedoucí akce

Pokračování z 10. strany.

kážky na ní byly u každého rodu jiné, klíč k pokladu oba rody spojil. Noční výprava pro oheň - za světlem - vyžadovala odvahu každého jednotlivého člena rodu. Přesto, že na cestu svítil měsíc, každý keř, kapradina měly svůj stín...

Nakonec všichni obstáli, včetně těch nejmladších. Donesli světlo - oheň - svému rodu. Splnili zkoušky, dané pravěkými lidmi. Pochopili, jak důležité je žít v souladu s přírodou, cítit Boží zákony. Záře svíček z přírodního vosku, které

si účastníci tábora zhotovili a odvezli domů, jim připomene právě tuto cestu. „To světlo ať ve tmě svítí a tma jej nepohltí.“ (Jan 1,5) Poděkování za duchovní zázemí, mši sv. v přírodě, ale i za pomoc materiální patří našemu milému duchovnímu otci P. Tomášovi Hajdovi. Dík patří také paní Haně Hronkové, která s paní katechetkou program připravovala a realizovala, vedoucím za atmosféru pohody, radosti. S láskou se o děti starali. Děkujeme všem, kdo nás jakkoli podpořili, přátelům a rodičům.

Účastnice tábora

**V sobotu 10. 11. 2012
v 9.30 hod. se
v Českých Budějovicích
uskuteční obvyklé
SETKÁNÍ VARHANÍKŮ,
SBORMISTRŮ,
KOSTELNÍKŮ, AKOLYTŮ
A LEKTORŮ S BISKUPEM**

*„Milí varhaníci, sbormistři, kostelníci,
akolyté, lektori a ostatní pomocníci
v pastoraci!“*

*I letos vás všechny osobně zvu
na setkání do Českých Budějovic,
které bude zahájeno
v sobotu 10. 11. 2012 v 9.30 hod.
mši sv. v klášterním kostele
na Piaristickém náměstí.*

*Pak se rozdělíme do čtyř skupin
podle zaměření (varhaníci, lektori,
akolyté a kostelníci) a budeme si
vyměňovat své zkušenosti a sdílet
radosti i bolesti naší služby.
Předpokládáný konec bude po obědě.
Těším se na setkání s vámi.“*

*Mons. Jiří Paďour, OFMCap. biskup
českobudějovický*

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Diecézní charita České Budějovice a Diecézní charita Linec zhodnotily pomoc v africkém Kongu

Dne 11. 9. 2012 přijeli partneři z linecké charity do českobudějovické diecéze zhodnotit projekt „*Kapka vody pro Kongo*“. Tento společný projekt organizuje Diecézní charita Linec s Diecézní charitou České Budějovice a společností ENERGIE AG BOHEMIA. Projekt v naší diecézi začal v březnu 2009 pod záštitou náměstkyně hejtmana Jihočeského kraje Ivany Stráské. Energie AG BOHEMIA s.r.o. se svými dceřinými organizacemi se zavázala přispívat 1 haléřem ze svého zisku za každý prodaný 1m³ vody na humanitární projekt „*Kapka vody pro Kongo*“.

Vedoucí projektu Andrea Fellner z linecké charity zhodnotila projekt:

Projekt funguje již 4. rokem, jeho cílem je zajištění přístupu k pitné vodě obyvatelům oblasti Katanga a tím snížení úmrtnosti následkem nemocí způsobených znečištěnou vodou nebo naprostým nedostatkem vody. Díky projektu se dostala pitná voda k cca 286.000 obyvatel. Toho dosahujeme opravou vodních pump, přičemž spolupracujeme s charitou ve městě Katanga. Rozpočet projektu na rok je 42.020 EUR, z toho českobudějovická diecéze přispěla 13.779 EUR. Dárci bez kterých by projekt nemohl existovat, jsou podnikatelské instituce, vodárenské společnosti v Rakousku a ČR. Vodárenská společnost v Rakousku přispívá na tento projekt 1 centem ze zisku za každý prodaný 1m³ vody.

V r. 2011 se opravilo 43 vodních pump; v r. 2012 je zatím opraveno 55 vodních pump. Z rozpočtu jsou financovány náhradní díly, dále technik, který opravy provádí, a nutné provozní náklady. **Otázky pracovníků českobudějovické diecéze k projektu „*Kapka vody pro Kongo*“, na které odpovídali jak vedoucí projektu Andrea Fellner, tak i vedoucí zahraniční pomoci Josef Geissler, jsou natolik zajímavé, že o některé zajímavé poznatky se zde podělíme:**

Katanga je jedna z provincií demokratické re-

publiky Kongo, v této oblasti žije 5 mil. obyvatel. Oblast Katanga je velmi bohatý region na nerostné látky. Na začátku pomoci s pitnou vodou v Kongu byla pomoc rakouských misionářů, kteří vybudovali 226 studní v oblasti Katanga. Ředitelem charity v Katangu je kněz, který se svým týmem organizuje projekty, které napomáhají lidem v sociální chudobě.

Každá oprava studny umožní získat vodu pro 2-3 tisíce obyvatel. Lidé za načerpání vody (bez ohledu na litry) platí symbolický příspěvek, který se v našich podmínkách rovná ceně jedné krabičky zápalek. I tato malá částka motivuje lidi k šetření s vodou. Čerpání vody má svoje časová pravidla, jinak je studna uzamčena.

Projekt je kontrolován 1x ročně, náhradní díly na pumpy jsou nakupovány v Evropě, zasílají se partnerské organizaci do Konga, kde místní technik jezdí po provincii a vodní pumpy opravuje. Jedná se o ruční pumpy, které čerpají vodu z 30 m hlubokých studní. Problém je velká vzdálenost mezi jednotlivými místy oprav studní. Pro představu - Katanga je cca 4x větší než naše republika. Je to bezpečná oblast, protože nepokoje jsou pouze na severovýchodě republiky.

Nosit vodu je úkolem dětí. Pro vodu chodí mnohdy až 20 km a nádoby nosí na hlavě. Prioritou rodiny je voda, takže děti nejdou do školy, ale pro vodu. Vedení komunity ve spolupráci s místní charitou připravuje osvětové programy na podporu rodiny, vzdělání žen a zdraví.

Závěrem společného hodnocení projektu „*Kapka vody pro Kongo*“ byla uznána jeho prospěšnost a další participace, neboť bída a chudoba na africkém kontinentě je velkým problémem a zabezpečení pitné vody je základem pro zlepšení životních podmínek obyvatel provincie Katanga.

Roman Tlapák,

*vedoucí Humanitární pomoci v zahraničí
Diecézní charity Č. Budějovice*

Změny v provozu detašovaných pracovišť Intervenčního centra

Intervenční centrum pro osoby ohrožené domácím násilím, Diecézní charita České Budějovice, vzniklo na základě změny legislativy na ochranu osob ohrožených domácím násilím. Funguje od roku 2007 a má působnost na území celého Jihočeského kraje.

Hlavní pracoviště je v Českých Budějovicích, Kanovnická 11/390, tel. 386 323 016, 603 281 300, e-mail intervencnicentrum@charitacb.cz, www.dchcb.cz.

Intervenční centrum poskytuje radu či pomoc v oblasti domácího násilí a následného pronásledování. Zaměřuje se na přechodnou odbornou pomoc a nehmotnou podporu (bezpečný prostor pro vyslechnutí, rada, podpora, provázení, sdílení) prostřednictvím osobních a telefonických konzultací, krizové intervence, sociálního a právního poradenství, sestavení bezpečnostního plánu a zprostředkování dalších služeb. Usiluje o zajištění bezpečí, řešení krizových situací a o navrácení osob do běžného života. Koordinuje pomoc v problematice domácího násilí napříč institucemi, informuje veřejnost o domácím násilí.

Služba je poskytována bezplatně, je možné využít ji i anonymně.

Pro zvýšení dostupnosti služby byla v roce 2011 zřízena tři detašovaná pracoviště: v Jindřichově Hradci, Strakonici a Táboře. Na pracoviště v Jindřichově Hradci je nyní nový telefonický i emailový kontakt, změnilo rovněž adresu působení, u pracoviště v Táboře se změnil provozní den. Zde jsou k dispozici kompletní aktuální kontakty na všechna tři detašovaná pracoviště:

Intervenční centrum pro osoby ohrožené domácím násilím, Diecézní charita České Budějovice

Detašované pracoviště Jindřichův Hradec
Pravdova 837/II, Jindřichův Hradec
středa: 9:00-12:00, 12:30-17:00
tel: 731 402 983
e-mail: icjhradec@charitacb.cz

Detašované pracoviště Strakonice
Smetanova 533, Strakonice
středa: 9:00-12:00, 12:30-17:00
tel: 731 619 844
e-mail: icstrakonice@charitacb.cz

Detašované pracoviště Tábor
Vančurova 2904, Tábor
pondělí: 9:00-12:00, 12:30-17:00
tel: 731 619 842
e-mail: ictabor@charitacb.cz

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Poradna Eva pomáhá zadluženým

Máte problémy s dluhy? Poradna Eva při DCH se dlouhodobě věnuje pomoci ženám a jejich rodinám, které se potýkají s předlužeností – dlouhodobě nejsou schopny řádně dostát svým závazkům. Předluženost je pro celou rodinu velkou zátěží, přináší s sebou riziko ztráty domova, ohrožuje stabilitu rodin a negativně dopadá i na děti, které v těchto rodinách žijí.

V letošním roce Poradna Eva realizuje projekt **Pomoc z dluhové pasti**, který je finančně podpořen Městem České Budějovice. Sociální pracovníce poradny nabízejí klientům mj. pomoc při zprostředkování komunikace s věřiteli, při vyjednávání splátkových kalendářů, pomoc s listinami (vysvětlování obsahu, sepsování potřebných listin, vyplňování formulářů), doprovody a asistence při řešení dluhové problematiky, informace o možnosti oddlužení. Služby poradny jsou bezplatné. V minulých letech získaly sociální pracovníce v oblasti dluhové problematiky řadu zkušeností, které se snaží promítnout do další činnosti poradny.

Je chybou si myslet, že problémy předlužených domácností se nás netýkají. Jednak destruktivní zadlužení posiluje rozvoj dalších sociálně patologických jevů, a jednak, na uhrazení těchto dluhů se jako daňoví poplatníci všichni podílíme. V České republice je totiž možné exekučně postihovat také důchod dlužníka či některé sociální dávky. Představa, že dluhy hradí dlužník a patří jen dlužníkovi, je mylná. Navíc, vymáhání dluhů je tak finančně výhodné, že často nejde tolik o uplatňování práva a spravedlnosti, jako spíše o účelovou výrobu dlužníků a účelové navyšování jejich dluhů, protože pak rostou i příjmy těch, kteří dluhy vymáhají.

V České republice se proto v posledních letech rozvíjejí aktivity, které směřují k systémovým řešením v oblasti destruktivního zadlužování. Patří sem i aktivity Aliance proti dluhům, odborné platformy pro prevenci a minimalizaci rizik, které jsou spojeny s předlužeností. Aliance vznikla v květnu 2011, kdy se na Ministerstvu vnitra ČR sešli odborníci ze státních institucí a nestátních neziskových organizací a ve vzájemné shodě se rozhodli založit otevřenou odbornou platformu - Alianci proti dluhům.

Kromě zvyšování finanční gramotnosti a nutnosti zajistit dostatečnou síť dluhového poradenství v České republice, Aliance usiluje o regulaci poskytování spotřebitelských úvěrů, věnuje pozornost alternativním způsobům oddlužení v případech, kdy nelze využít osobní bankrot, a poukazuje na nutnost změny v oblasti vymáhání pohledávek. Aliance se rovněž snaží oslovovat zákonodárce a upozorňovat na to, že situace v oblasti zadlužení českých domácností si žádá systémové řešení zakotvené v legislativě, aby se předešlo nárůstu dalších sociálních a ekonomických problémů.

Lucie Kolářová, vedoucí Poradny Eva při Diecézní charitě České Budějovice

Výlet parním vláčkem pro děti ze sociálně slabých rodin

V sobotu 8. 9. 2012 vyrazilo 15 dětí ze sociálně slabých rodin spolu s 5 dobrovolníky na výlet do Jindřichova Hradce. Cílem bylo svést se historickým parním vláčkem. Jízdné bylo hrazeno z příspěvku Nadace Open Society Fund Praha, který získala dobrovolnice Julie Kovářová. V následujícím textu se dozvíte, co všechno děti s dobrovolníky zažily, jak se jim líbila jízda parním vlakem a jaká bitva se odehrála.

Plán výletu byl dojet vlakem do Jindřichova Hradce, odtud pěšky Jindřišským údolím a přes Jindřiš do Blažejova. Z Blažejova jet dvě zastávky parním vláčkem zpátky do Jindřichova Hradce a pak zpátky domů do Č. Budějovic už běžným vlakem.

Pěší část vedla i lesem. Cesta lesem byla pro mnohé děti premiérou, vyzářovala z nich spokojenost a jejich otázky nebraly konce. Jen starší děti, pro které nebyla cesta zase až tak zajímavá (podobné výlety s dobrovolníky zažily už několikrát), se začaly v Jindřiši trochu bouřit a do Blažejova se jim už nechtělo šlapat. Nakonec se nám je podařilo nalákat na bitvu. V Jindřichově Hradci jsme totiž potkali několik vojáků v historických uniformách s výzbrojí,

naloženou na vagónech a připravených „vstoupit“ do rekonstrukce jakési bitvy Sever proti Jihu v Blažejově.

Na místě bitvy v Blažejově se nám nepodařilo najít výhodné pozorovací stanoviště. Trochu zmateně jsme pobíhali kolem kolbiště, až jsme narazili na hasičské auto a ochotné pány hasiče. Ti nechali děti vylézt na cisternu, velice ochotně jim ukázali veškeré vybavení a dovolili dětem usednout i na sedadlo řidiče.

A už byl čas nastoupit v Blažejově do parního vláčku. Škoda, že jsme jím jeli zpátky do Jindřichova Hradce jen dvě stanice! Děti byly naprosto nadšené, umazané od sazí. A celé spokojené, že se mohly vyklánět z pomalu jedoucího vláčku, trhat listy z okolních keřů, mávat kolemjdoucím, křičet na fotografy a tak trochu se zalykat kouřem z parní lokomotivy. Šťěstí přímo vyzářovalo ze sazemi umazaných tváří.

V Jindřichově Hradci na nádraží jsme se umyli, dojedli zbytky svačin, snědli tatranky, doplnili vodu na zbývající cestu, naposledy se vyfotili ...a dál jsme už „jen“ šťastně dorazili domů do Českých Budějovic.

Z. Šlapanská a M. Štátná

Z jakých zemí cizinci přichází

Poradna pro cizince a migranty funguje při Diecézní charitě České Budějovice od roku 1994. Za tu dobu opakovaně došlo k proměnám struktury jejích klientů – cizinců. Převládajícími zeměmi, odkud cizinci přicházeli, byly země postižené válkou, politickými nepokoji a celkově špatnou situací pro život rodin.

V uplynulých dvou letech mezi klienty Poradny pro cizince a migranty vždy převládali cizinci přicházející do České republiky zejména z Ukrajiny, Slovenska a Ruska. Méně již bylo klientů ze zemí jako např. Moldávie, Bulhar-

sko, Bělorusko, Polsko. Pokud lidé přichází ze zemí mimo EU, je pro ně často nutné splnění vízové povinnosti a pobyt v České republice za konkrétním doloženým účelem. Nejčastěji se jedná o účel zaměstnání či podnikání. Cizinci z EU mají příchod do republiky snazší a nejsou pro ně zde závazné příliš vysoké povinnosti.

V posledních měsících je však možné pozorovat též drobnější proměny ve struktuře cizinců, kteří se na poradnu obrací. Mnohem více

Pokračování na 14. straně.

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Cenu dobrovolníka z rukou prezidenta Charity ČR za Diecézní charitu České Budějovice převzal pan Kryštof Kratochvíl, starosta Orla. Michaela Čermáková, DCH Č. Budějovice

Pokračování z 13. strany.

než v letech předchozích se setkáváme s příchodem cizinců z pobaltských států – Litva, Lotyšsko a Estonsko. Jelikož přichází ze zemí EU, není pro ně vstup do republiky nijak složitý a nemusí řešit vízum a účel pobytu. Často sem míří společně se svými dětmi. Ve většině případů zde pak řešíme zápis dětí do škol a výuku českého jazyka, překlady potřebných dokumentů. Stabilně je vysoký příchod občanů Slovenska.

Ze zemí mimo EU lze pozorovat mírný nárůst klientů z Běloruska a Ruska, avšak Ukrajina je stále na prvním místě. Jedná se obvykle o lidi již déle pobývající v České republice. Nově přichozích cizinců z těchto zemí je v porovnání stále méně, což souvisí s vysokými nároky na jejich příchod i pobyt zde (prodlužování pracovních povolení, prokazování dostatečných zisků při podnikání a placení komerčního zdravotního pojištění). Stále častěji se v posledních dnech setkáváme též s tím, že se na poradnu obrací cizinci, kterým byla již dříve udělena mezinárodní ochrana, či mají doplňkovou ochranu. Účelem těchto druhů pobytu je zejména ochránit cizince od nebezpečí, které by mu při setrvání v zemi svého původu hrozilo.

Všichni tito cizinci, nehlédě na zemi původu a druh pobytu, mohou využít bezplatné služby poradny – odborné poradenství, právní pomoc, doprovod, asistenci, jazykové kurzy či zprostředkování služeb překladatelů a tlumočnicků.

*Mgr. Michaela Dušková,
vedoucí Poradny pro cizince a migranty*

Poradna Eva podpořila 137 dětí ze sociálně slabých rodin

Poradna Eva při Diecézní charitě ukončila sbírku školních potřeb, kterou již pravidelně organizuje vždy na začátku školního roku. Sbírkou bylo možné podpořit buď přímo, darováním školních pomůcek, nebo finančním darem na jejich zakoupení.

Sbírka se setkala se značným ohlasem u dárců. Díky jejich laskavé pomoci mohla Poradna Eva ze sbírky podpořit celkem 137 dětí ze sociálně slabých rodin. Tyto děti žijí v klientských rodinách Poradny Eva.

Poradna Eva se dlouhodobě věnuje pomoci rodinám, které jsou ohrožené sociálním vyloučením, především z důvodu dlouhodobé nezaměstnanosti a chudoby. Kromě ambulantního poradenství realizuje Poradna Eva od roku 2005 také projekty zaměřené na terénní sociální práci přímo v domácnostech klientů. Sociální

pracovníci tak v praxi často vidí, jak složitým životním situacím jsou vystaveni nejen dospělí v těchto rodinách, ale i jejich děti.

Děkujeme proto všem dárcům, kteří se rozhodli dětem pomoci a přispěli do naší sbírky!

*Bc. Lucie Kolářová, vedoucí Poradny Eva
Diecézní charita
Riegrova 51, 370 01 České Budějovice
tel. 731 402 833, e-mail: eva@charitacb.cz
www.dchcb.cz*

VÝSTAVA

„Dobrovolníkem v ČR a ČB“

*Čištění potoků, práce v zahraničí,
vedení kroužků, doučování či volný čas
s potřebnými...*

*Připadá vám to jako nuda?
Ne při dobrovolnické činnosti!*

8.-19. 10. 2012

Akademická knihovna JU
Branišovská 1645/31b, Č. Budějovice

Putovní výstavu organizuje Nadační fond
ZSF JU pod záštitou rektora JU
prof. RNDr. Libora Grubhoffera, CSc.

Poděkování Mgr. Josefu Hesovi za pastorační činnost v Domově sv. Františka

Chtěla bych poděkovat Mgr. Josefu Hesovi za zajištění bohoslužby slova a další pastorační činnosti v době od 1. 1. do 30. 6. 2012, kdy nastoupil do Domova prezident Diecézní charity P. Hugo Josef Pitel. Mše sv. je zde každý den v kapli Domova. Srdečně zveme širokou veřejnost.

Mgr. Michaela Čermáková, ředitelka

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Rodiny ještě v září na cestách

Není jednoduché cestovat, není jednoduché cestovat s velkou rodinou a není už vůbec jednoduché, když rodiny cestují společně. Ale přesto jsme cestovali cestou dalekou, poutí do Bibione. Objevili jsme mnohé, co jsme ani netušili, objevili krásu Božího stvoření tak, jak ho v Čechách nenajdeme. Objevili jsme, mnozí úplně poprvé (a někteří teprve ve zralém věku), krásu moře a s ním moře Boží lásky a pozornosti i ochrany. Objevili jsme i sami sebe a někdy to nebylo úplně snadné, jak už to při putování bývá. Objevili jsme italské bratry a sestry, kteří nás přijali, a my mohli užívat jako cizinci jejich služby a poznat jejich vstřícnost a otevřenost, italské zvyky a v neposlední řadě vynikající lehkou stravu. Ale abyste nečetli jen slova organizátorů akce i programu, přinášíme zážitky z pera maminky jedné rodiny...

Duchovně-relaxační pobyt v Bibione – září 2012

Druhý zářijový týden jsme vyrazili s Diecézním centrem pro rodinu - tedy manželi Poláčkovými - k moři do italského Bibione. Bylo nás celkem 8 rodin a kromě hlavních organizátorů s námi jel i otec Bohuslav Richter a 3 studenti-animátoři. Celkem jsme dali dohromady dvacet tři dětí od jednoho do 17 let, což už samo o sobě činí zájezd unikátním.

Už po cestě začala péče o naše „duchovno“ mši sv. na rakouském poutním místě Altenmarkt. Během pobytu probíhala série přednášek manželů Poláčkových nazvaná „Inventura manželství“, kterou vhodně doplňoval P. Bohuslav nejrůznějšími podněty k tomuto tématu i každodenní mši sv. (kostel byl součástí našeho prázdninového areálu). Krásným závěrem duchovního programu byla obnova manželských slibů při poslední společné mši.

Během přednášek pro rodiče děti trávily čas s animátory Ester, Adélou a Tomášem, kteří měli připravený program zvláště pro starší a mladší děti, a to tak chytlavý, že s nimi děti nakonec pobývaly téměř pořád - zde je na místě velký dík a ocenění za obětavost a vynalézavost, děti byly opravdu nadšené.

Náplň dovolené tvořily také typické přímořské aktivity. Naše ubytovna byla přímo u krásné pláže se spoustou mušliček a mělkým mořem, měli jsme k dispozici slunečníky, lehátka, sprchy, hřiště a počasí nám přálo, takže jsme se vykoupli a „vyplázovali“ do sytosti. Kdo chtěl, mohl využít i další atrakce - např. šlapadla s klouzačkou v moři, šlapací autíčka na suchu, navštívit některou z vynikajících pizzerií nebo zmrzlináren, nechyběl ani lunapark. Velkým dobrodružstvím byla výprava ke vzdálenému majáku.

Jeden den jsme strávili také v Benátkách, které jsou opravdu nezapomenutelné - zvláště plavba

Pokračování na 16. straně.

Jeden z desítek hradů, které vznikaly za spolupráce dětí, rodičů i animátorů.

Při večerní přednášce...

Společné foto

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Odolnost nejen v době podzimního útoku infekcí, ale pro celý život

Výchova dětí není věcí, kterou bychom my, rodiče, měli v malíku. I zkušené rodiče dítka překvapí svými reakcemi a stane se, že rodič si opravdu neví rady, co s dělat s tím nejmladším, třebaže je už páté v pořadí. Není se za co stydět, vždyť každý člověk je originál Bohem chtěný a povoláný k jedinečnému životnímu úkolu do našeho pestrého světa. Někdy si nad jeho pestrostí povzdychneme, jen aby to ty naše ratolesti ustály bez ztráty kytičky, aby vydržely – ve zdraví, ve víře, v pravdivosti, v těžkých zkouškách života... S tím si děláme nejednu starost. Aby vydržely, k tomu je potřeba odolnosti. A tak jsme se rozhodli v DCR oslovit odborníka, který se tomuto tématu věnuje. Zde přinášíme malou „ochutnávku“ k přednášce plánované na polovinu listopadu – rozhovor s PhDr. Simonou Hoskovcovou, Ph.D...

Kdy jste se začala zabývat tématem odolnosti dítěte?

Pokračování z 15. strany.

lodí v zálivu kolem historických památek i zaoceánských výletních lodí.

K všeobecné spokojenosti přispívala i zdejší vynikající kuchyně, podávaly se nejtýpčtější italské pokrmy, dokonce s možností volby dvou variant chodů.

A tak se nelze divit, že se nám po týdnu ani nechtělo domů. Vraceli jsme se plni dojmů, opálení, se zásobami mušlí a manželstvím po inventura. Tak ať to vydrží co nejdéle!

Alžběta Rosenkrancová

Tématu jsem se začala věnovat, když jsem se sama stala matkou. Řekla jsem si, že chci vychovat slušné a hodné lidi. Často jsem ale dostávala a dostávám od rodičů následující dotaz: Mé dítě je příliš hodné, nechá si všechno líbit. Jak to máme udělat, aby se lépe prosadilo a ubránilo? Tak, jak jsem společně s těmito rodiči hledala odpověď na otázku, pátrala jsem i po tom, jak to vnímám já. Dostala jsem se v úvahách dál, než jsou tahanice na pískovišti. Nestáčí vychovat jen slušné a hodné lidi. Hodní a slušní lidé musí být také dostatečně silní na to, aby obstáli, aby své hodnoty obhájili tváří v tvář zlu nebo nepřízní osudu.

Nabízíte tedy rodičům a jejich dětem cesty, jak se zlu vyhnout?

Ač bychom si ze všech sil přáli uchránit děti od všeho zlého, nemůže se nám to nikdy povést dokonale. Proto je lepší vybavit je tak, aby se k životu stavěly čelem a nenechaly se semlít okolnostmi. Lidé mluví o tom, že „doba“ je uspěchaná, náročná, nepřijímá lidským vztahům. Za různé problémy může „tato doba“. „Tuto dobu“ dělají ovšem lidé a pokud se jí nepodaří změnit nám, pak doufejme, že naše děti si svou „dobu“ nebo aspoň svůj vlastní život uspořádají jinak – třeba zpomalí, budou méně podléhat manipulaci médií, budou více myslet na své blízké a na své životní prostředí.

Které období považujete ve výchově k odolnosti za klíčové?

Nejcitlivějším obdobím pro vývoj psychické odolnosti dítěte je předškolní věk. Před tím i po tom můžeme do tohoto vývoje významně

vstupovat. Z toho důvodu velmi často mluvíme o předškolních dětech. Většina zásad však platí univerzálně, u dětí i dospělých.

Co můžete nabídnout při přednášce v Českých Budějovicích jihočeským rodičům konkrétně?

Samozřejmě zprostředkování tohoto významného tématu co nejširší veřejnosti. Naše společná práce vychází z vědeckého výzkumu, ale také z praxe s rodinami a dětmi a také učitelů a učitelkami. Já se věnuji převážně teoretickému zázemí, výzkumu a práci s učiteli a učitelkami. Spoluautorka Lucie Suchochlebová Ryntová s sebou přinesla zkušenosti z práce s mládeží na zážitkových táborech, angažovanosti pro rozvoj waldorfských škol a práce s rodinami v o.s. Aperio. Snad jsme díky těmto zkušenostem schopni poskytovat rady použitelné pro rodiče, učitele a další děti, které s dětmi pracují, doporučujeme praktická cvičení a nabídneme i vhodnou literaturu. -dcr-

Co nabízí DCR v Roce víry

Rok víry otevřel papež Benedikt XVI. 11. 10. 2012 z toho důvodu, aby inspiroval věřící k hlubšímu zamyšlení nad tím, co je pramenem jejich vztahu k Bohu. „Jedině skrze víru roste víra... Již od samého začátku své služby jsem jako nástupce svatého Petra mluvil o nutnosti

Pokračování na 18. straně.

Diecézní centrum pro rodinu připravuje na říjen a listopad...

Přednáška „Abychom neskončili v dlouhové pasti“ v úterý 30. 10. v 17 hod. přednáškovém sále Orla, Lannova 2, Č. Budějovice

Na vysoce aktuálním téma finanční gramotnosti přednáší Mgr. Petra Míchalová z Národního centra pro rodinu v Brně. Bude se věnovat zásadám ekonomiky domácnosti, orientaci na finančním trhu, výchově dětí k finanční gramotnosti i možnostem řešení dluhových situací. <http://www.dcr.bcb.cz/udalosti/Abychom-neskončili-v-dluhove-pasti.html>

Víkend pro starší manžele s názvem „Jak naplnit prázdné hnízdo?“ ve dnech 26.-28. 10. ve Volfířově u Dačic

Během víkendu je na programu přednáška, společné sdílení, modlitba, účast na mši svaté. Manželé budou mít prostor pro vzájemné sdílení v páru.

Jak tento víkend prožili účastníci před dvěma roky se lze dočíst na našich stránkách v Ohlasech a podívat se i na fotogalerii...

Více najdete na <http://www.dcr.bcb.cz/udalos->

[ti/2012/10](http://www.dcr.bcb.cz/udalosti/Prazdne-hnizdo.html), (zde je rovněž možné se přihlásit) a na <http://www.dcr.bcb.cz/udalosti/Prazdne-hnizdo.html>

Přednáška PhDr. Simony Hoskovcové, Ph.D. Výchova dítěte k odolnosti ve středu 14. 11. v 17 hod. v přednáškovém sále Orla, Lannova 2, Č. Budějovice.

V první řadě se nám zvláště na podzim vybaví častá infekční onemocnění, která toto období provázejí a postihují nejvíce dětský organismus. Ale souvislosti jdou ještě dál, psychická odolnost ovlivňuje fyzickou naopak. Jak tedy vše skloubit a na co se při výchově zaměřit? Po přednášce bude diskuze, přednášející doporučí praktická cvičení a nabídne i vhodnou literaturu. Více je na <http://www.dcr.bcb.cz/udalosti/Vychova-ditete-k-odolnosti.html>

Adventní víkend pro celou rodinu „Aby nám všem bylo doma dobře“ 30. 11.-2. 12. v klášteře na Nových Hradech.

Pozvání přijala MUDr. Taťjana Horká, dlouholetá spolupracovnice významné psycholož-

ky Jiřiny Prekopové, zakladatelky Školy lásky v rodině. Dodržíme schéma dopolední přednášky zvláště pro rodiče (během ní je zajištěno hlídání dětí), odpoledne bude přednášející pracovat v interaktivním programu s dětmi.

Neváhejte s přihláškou, o adventní víkend rodin je vždy velký zájem.

Více je na <http://www.dcr.bcb.cz/udalosti/Aby-nam-vsem-bylo-doma-dobre.html>

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU DOPORUČUJE

Přednáška Mgr. Hany Imlaufové Nepřítelem zdravé sexuality je mlčení aneb jak hovořit s dětmi v rodině o sexu v neděli 21. 10. v 15 hod. v půdních prostorách MC Borovánek

Přednášející je psychoterapeutka, speciální pedagožka, manželská a rodinná poradkyně z Křesťanské pedagogicko-psychologické poradny z Prahy, v červnu s úspěchem na toto téma přednášela v Českých Budějovicích.

Přednášku pořádá Římskokatolická farnost Borovany. -dcr-

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

EXERCICIE NA KTIŠI

Milý čtenáři,

zdravím Tě z blízké Březnice (okres Zlín).

Doufám, že se Ti daří dobře. Dnes je u nás krásný slunečný den a já si vychutnávám poslední den dovolené se vzpomínkou na tu předešlou. Musím se ještě teď pousmát. Když jsem si totiž dávala v práci požadavek s velkým předstihem, netušila jsem, kde se ocitnu. Abys mi dobře porozuměl, hned poté se mi začaly hrnout nabídky ze všech stran na různé akce se stejným datem zasahující do mé dovolené. Za celý rok mne snad neoslovilo tolik akcí, jak v tomto termínu. Jak se říká: „Zákon schválnosti funguje dokonale...“

Vyhrály exercicie pro vysokoškoláky a cetileté v mě důvěrně známém DCŽM Ktiš. Dozvěděla jsem se o nich přímo od P. Romana, který mě na ně osobně zval. Netušila jsem, kdo je povede, natož téma. Pro mou osobu to bylo jen a jen dobře. Šok jsem utrpěla až na místě. Ne však z vedoucího nýbrž z tématu: Duch Svatý.

Můj duchovní život (jestli se to dá tak nazvat) se moc k Duchu Svatému nepřiklání, ani jsem se němu, ačkoliv jsem biřmována, nemodlila. Je to asi tři toky, co jsem v zoufalství volala Ducha Svatého na pomoc v situaci, v níž jsem se na-

cházela, a nechápala, co mám dělat. Musím jen říct, že mé pozvání přijal a přetvořil mé myšlenky a zatvrdělé postoje k mnohým věcem. Proto, když jsem zjistila téma, jsem se neubránila v duchu podotknout, že Hospodin má skutečně smysl pro humor.

Musím se přiznat, že jsem letos už jedny exercicie měla – docela silné, jela jsem do Ktiše s polovičním zájmem na jejich účasti. Mé myšlenky se spíše točily kolem pomoci v kuchyni a tvoření zázemí pro účastníky. Jak již možná tušíš: „Člověk míní, Pán Bůh mění.“ Stal se ze mě účastník a od všech okolních prací jsem byla vyhazována slovy, že je to únik před myšlenkami. Nezbylo mi než se stáhnout do ústraní. Vzniklý čas jsem strávila v tichu obklopená nádhernou přírodou, vydatným spánkem a ve společenství modlitby. Což potřebovalo mé tělo a hlavně duše. Jsem zato týmu a vedení moc vděčná.

Připadala jsem si jako v pohádce. Stoly se samy prostíraly chutným jídlem, nádoby se samo umývaly a ocitalo ve skříních. Měli jsme non-stop přístup do kaple a kněz byl stále v dohledu. Co víc si přát?

Nejvíce z celých exercicií mě dostala jedna

adorace. No vážně. Ani jsem to nečekala. Tak jsem se jenom potichu zeptala, zda by nemohla být při svíčkách a stalo se. To hlavní ale mělo teprve přijít. To si tak v duchu myslíš a prosíš za dané věci. V tom Ti přicházejí slova z Bible, připravená od Helči, přesně sednou na to, na co myslíš, a jen nevycházíš z údivu. Proto následně po adoraci jsem ji žádala o odkazy se slovy, že jí nadávat nebudu, ale vyřídím si to z Duchem Svatým. Zřejmě jsem ji pobavila. Musím jen podotknout, že ty odkazy mám založené v Bibli a stále se k nim vracím. Hlavně k tomu, co se mi vrátil po letech – síla...

Škoda, že jsi nemohl přijet. Ale neboj, DCŽM pořádá různé akce a dle domluvy tam můžeš prakticky zajet kdykoliv a třeba se jen procházet po okolí. Je kam jít. Jen zhruba půl km je nově opravený a napuštěný rybník. Jiným směrem skály v lese a trochu dál křížová cesta ukrytá v lese. Kdo o ní neví, těžko by hledal. Proto, pokud jsem Tě alespoň trochu oslovila, neváhej a jeď.

Můj postoj k exerciciím a duchovní cvičení je, že se vyplatí jet i na opačný konec republiky. Přejí Ti, abys zakusil opravdovou radost a pokoj, jenž může dát jen Pán. *Eva Faldíková*

Biřmovanci na Klokotech

V sobotu 6. 10. byla na Křemešniku udělována svátost biřmování 70 biřmovancům. Pro skupinu mladších z pelhřimovského vikariátu zorganizoval P. Vojtěch Vágai vikendové setkání na Klokotech, 28.-30.9. Zajímavý program nám připravil „ktištým“ v čele s P. Romanem Dvořákem. Výborná jídla nám připravovala paní Vágaiová. Do Klokot jsme všichni jeli společně vlakem v pátek odpoledne. Večer jsme měli seznamovací aktivity a den jsme ukončili společnou modlitbou.

V sobotu dopoledne jsme rozjímali nad Písmem. V programu byly vloženy různé aktivity. Po obědě jsme hráli hru, při které jsme byli rozděleni do skupinek. Po odpočinku, který následoval po hře, jsme měli mši sv. slavenou spolu s místními farníky.

K večeru jsme ve skupinkách probírali různé otázky. Ve skupinkách jsme také měli později přímlybné modlitby. Tento den jsme nakonec ukončili adorací, při které jsme Pánu poděkovali za prožitý den. V neděli jsme ráno slavili nedělní mši svatou. Po mši jsme provedli reflexi víkendu a vyrazili jsme opět vlakem směr naše domovy. Z víkendu jsme byli velmi potěšeni a prostřednictvím této možnosti chci všem, kteří se na přípravě podíleli, poděkovat.

Jiří Blažek

Večer mladých v Rožmitále

V pátek 14. 9. jsme se s Romanem Dvořákem vydali na výlet do Rožmitálu pod Třemšínem. Místní se mohou chlubit působištem hudebního skladatele Jakuba Jana Ryby, který zde bohužel v hlubokém lese před necelými dvěma staletími ukončil svůj život. My jsme však nezažívali takovou pochmurnou událost, ba naopak jsme se sešli v místním kostele při mši svaté, kterou sloužil P. Jan Kuník. Pokračovali jsme na zdejší zveleбенé faře, kde pro nás katechety přichystali bohaté občerstvení. S P. Janem Mikešem přijela většina mladých z okolí, a tak se nás tu sešlo něco přes dvacet. Zahráli jsme si pár her, zazpívali, ale i podebatovali o proběhlém celostátním setkání mládeže. Nejvíce nás zaujalo svědectví rodičů Chiary Luce Badano, které v nejednom z nás zanechalo hlubokou stopu.

Vendula Krůlová

Změna postu delegáta pro pastorační mládež

Chtěli bychom touto cestou poděkovat otci biskupovi mons. Jiřímu Paďouroví za dlouholetou podporu a službu v pastorační mládeži, kterou z postu delegáta svědomitě vykonával.

Tím bychom také rádi přivítali jeho nástupce na tomto postu, otce biskupa Pavla Posáda.

Jsmo rádi, že tato funkce zůstává „doma“ a těšíme se na blízkou spolupráci.

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Pěší pouť na Lomec

9. září 2012 se uskutečnila pouť na Lomec. Zúčastnilo se ji okolo dvanácti mladých, kteří vycházeli z nedalekých Prachatic. Odtud také přijela kapela Druhý dech, která doprovázela mši, již předsedal P. Roman Dvořák, ředitel Diecézního centra mládeže. Mše sv. byla sloužena zejména za mladé lidi a nadcházející školní rok. V kázání nás povzbudil P. Josef Sláčík, abychom více spoléhali na jednání Ježíše Krista v našich životech. Děkovali jsme za prázdniny a prosili za nadcházející rok, abychom ho prožili v živém společenství a hlavně s Pánem!

-jb-

POZVÁNKA

Podzimní prázdniny na Ktiši

24.-28. 10. 2012 proběhnou již tradičně podzimní prázdniny na Diecézním centru života mládeže ve Ktiši. Těšit se můžete na společenství, hry, práci, modlitbu, i výlet. Hlásit se můžete do 22. 10. na dczm@bcb.cz nebo 731 402 826.

Středa na zakázku

31. 10. 2012 od 18 hod. proběhne v klášteře na Piaristickém nám. v rámci Středoškolských střed program organizovaný Diecézním centrem mládeže v Českých Budějovicích. Těšit se můžete na akční hru a mnohem více. Večer je otevřený všem přichozím.

Víkend mladých strakonického vikariátu

9.-11. 11. se koná víkend pro mladé ze strakonického vikariátu. Předpokládaná cena je 400 Kč. Program bude duchovní, ale i zábavný. Více na www.dcm.bcb.cz, hlase se na dcm@bcb.cz.

Večer mladých ve Velešíně

16.-17. 11. 2012 proběhne setkání mladých z českokrumlovského vikariátu ve Velešíně. Hlásit se můžete na dcm@bcb.cz. -vk-

Rio de Janeiro

Rok se s rokem schází a my se znovu připravujeme na světový den mládeže, který se z malebného Španělska přesouvá do exotické a divoké Brazílie. Předpokládaný počet zájemců je okolo tří set mladých lidí. Chceme vám tímto nabídnout možnost se na toto setkání přihlásit. Přihlašování bude spuštěno v polovině října skrze komunitní web signály, kde budou také aktuální informace o ceně a zázemí. -jb-

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Pokračování z 16. strany.

znovu objevit cestu víry a s novou intenzitou ukazovat radost a nadšení ze setkání s Kristem," napsal Svatý otec v apoštolském listě, jímž tematický rok vyhlásil.

Během Roku víry se po celém světě chystají přednášky, rozjímání a další akce, které mají obrátit pozornost k víře. Naposledy byl tématu víry věnován rok 1968 a papež Pavel VI. chtěl tehdejší Rok víry zakončit slavnostním vyznáním víry, které sám napsal a je známé pod názvem Krédo Božího lidu.

Letos kromě významných jubileí jako je půlstoletí od zahájení koncilu a dvacet let od vydání Katechismu však byla přijata myšlenka dát zvláštní prostor reflexi víry v kontextu všeobecné krize a je nutno přiznat, že vyhlášení Roku víry přichází do období, kdy v Evropě se víra těžko předává.

Jde přitom o naši víru, jejímž předáváním jsme pověřeni jako křesťané všichni. První předávání víry se děje v rodině, myslíme zde na významnou roli rodičů a kmotrů dětí. Předávání víry v širším slova smyslu se děje ale také v životě širší rodiny, ve vzájemných vztazích jejich

dospělých členů. Křesťanská víra není jen poznáváním pravd, ale hlavně odpovědí „ano“ osobnímu Bohu, jenž se zjevil v Kristu. Úsilí o předávání víry má sloužit Boží lásce, kterou ve svobodě přijímáme, není tak naším činem, ale přijetím Božího daru – milosti. Největší službou, kterou můžeme prokázat druhým

ROK VÍRY 2012
2013

a našim dětem v první řadě, je vést je k víře, naději a lásce, a toto vedení je uskutečňováno živou vírou v našich rodinách. Je také jisté přáním křesťanských rodičů a vychovatelů, aby jejich děti mohly žít z víry v Boha. Každý, kdo se snaží o uskutečnění tohoto ideálu, poznává ale svá omezení – to, že víra je dar. Výchova dětí k životu s Bohem proto klade vysoké nároky na osobní víru rodičů. Živá víra má totiž zásadní význam pro plný život člověka ve shodě s jeho úkolem, který dostal od Boha v řádu jeho stvoření (Gn 1,27-28).

Diecézní centrum pro rodinu proto přichází s nabídkou tématu „Předávání víry v rodině“. Nabízíme jeho zprostředkování v různých variantách podle zájmu společenství, farností nebo vikariátu. Můžeme přijet s přednáškou nebo duchovní obnovou, budeme se věnovat tématu jak teoreticky, tak prakticky v zážitkových aktivitách, které mají podpořit rozvoj nejen poznávání ve víře, ale i citového prožívání v průběhu předávání víry v rodině.

Je třeba se předem domluvit na termínu i dalších podrobnostech na tel. 731 402 980-1, psát můžete i na adresu dcr@bcb.cz.

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Jihočeské kostelíky III.

BŘEZNICE

V Setkání č. 6 jsem z Březnice vyslovil naději, že k popisu některých farních míst naší diecéze se ještě budeme moci vrátit. Je přesně polovina prázdnin a já se znovu ocitám v nejsevernější části českobudějovické diecéze. Je totiž poslední den měsíce července, svátku sv. Ignáce z Loyoly, kterému je zasvěcen místní kostel. Abych byl přesnější, zdejší raně barokní kostel pocházející z let 1642-1650 má i zasvěcení sv. Františka Xaverského. Poutní slavnost je tedy bezprostředně před námi a já si vzpomínám na prázdniny, kdy sem právě zavítal i českobudějovický biskup Mons. Josef Hlouch. V krátkém rozhovoru na náměstí k němu moje maminka vznesla prosbu, aby nezapomínal na svého kněze Jana Skřivana, který byl v padesátých letech internován přímo z nedalekých Mirovic.

Turistickým lákadlem města Březnice s 3,5 tis. obyvatel je především zámek obklopený renesanční zahradou a anglickým parkem o rozloze 20 ha. Rozhodně má zajímavou historii, nejstarší knihovni sál v Čechách a konají se v něm nejrušnější kulturní akce a výstavy. Jako kluci jsme sem jezdili na kolech na lákavou expozici cestovatele dr. Emila Holuba. Historie je udávána od 13. st., ale archeologické výzkumy dokazují dobu ještě starší. Páni z Březnice pocházeli ze starobylého rodu Buziců, z původní tvrze se postupně stalo tržní městečko, doloženo rokem 1327. Významné položení při Zlaté stezce mělo kladný vliv pro další vývoj. Do roku 1786 patřila obec pod farní kostel sv. Václava v nedalekých Bubovicích. Zdejší původní kostel sv. Mikuláše na náměstí nebyl farním a je připomínán rokem 1407 a zbořením v roce 1787. S novým pánem Přibíkem Jeniškem z Újezda zde začíná nebývalý rozvoj. Se svojí ženou Kateřinou z Talmberka založili jezuitskou kolej a dominantou města se stal nový chrám sv. Ignáce z Loyoly a sv. Fran-

tiška Xav. V letech 1643-49 byl postaven kostelík sv. Rocha na hřbitově. Postupně vzniklo gymnázium, kněžský seminář a Židé zde měli uzavřenou část Lokšany od roku 1726.

Město procházelo postupným rozvojem, jako významná osobnost je připomínán ing. dr. Josef Stocký (1890-1938), zakladatel spolku Bozeň. Na vysvětlenou dodejme, že místo „Na Šancích“ nad nedalekými Pokáply je uváděno jako lokalita zaniklého knížecího správního hradu Bozeň. Odtud byla správa přenesena na královský hrad Zvíkov. Četné nálezy potvrdily nepřetržité osídlení již od doby prvního výskytu Slovanů v kraji. V době reálného socialismu město těžilo především z nedalekého hornického města Příbram a postupně zde vznikly různé průmyslové podniky. Utlučením uranového průmyslu obě města značně utrpěla. Farnost je zde uváděna od roku 1788, matriky rokem 1639 a děkanství od roku 1894. Z pohledu církevní správy prochází celá oblast (Březnicko-Mirovicko-Orlicko) zásadními změnami a to především z důvodu naprostého nedostatku kněží. Za dosavadního pana děkana J. Charypara byl administrátorem jmenován P. Karel Hampl a spolu s P. Janem Mikešem, farním vikářem, mají na starosti Březnici, Bubovice a Chraštice vždy se všemi přífařenými obcemi. K tomu ještě excurrando Mirovice, jak vyplývá z dalším textu.

Na závěr uvedme, že sv. Ignác byl zakladatelem Tovaryšstva Ježíšova v 16. stol. Narodil se r. 1491 ze šlechtické rodiny na severu Španělska. Jako světský důstojník byl raněn a došlo u něj k hluboké vnitřní proměně. Při dlouhodobém léčení mu přišly do rukou životopisy svatých a v jeho životě nastal zásadní obrat. Vykonal pouť do Svaté země, studoval filozofii a teologii v Barceloně a Paříži, kde spolu s Františkem Xaverským založili Tovaryšstvo Ježíšovo. Byl vysvěcen na kněze a stal se prvním představitelem nové řeholní společnosti. Zpravidla je zobrazován v řádovém oděvu s talárem, pláštěnkou a biretem. Jeho hlavním atributem je okrouhlá pečeť řádu, kniha řádové konstituce a heslo AMDG (k větší slávě Boží), planoucí srdce s třemi hřeby a kříž. Někdy stojí na zeměkouli, případně přemáhá draka, ďábla.

MIROVICE

Pro návaznost textu uvedme, že po odchodu P. J. Špačka bylo původní „děkanství“ přičleněno do Březnice. Spolu s dalšími jáhny K. Kabíčkem a J. Košťátkou musí být obsloužena další velká oblast Mirovicka s původními filiálními kostely (sv. Jan Křtitel - Stražiště, sv. K. Boro-mejský - Zálužany a sv. Petr a Pavel - Pohoří). Rozhodně to není náročné jen pro kněze a vedení diecéze, ale i pro samotné místní věřící. Jestliže Mirovičtí měli možnost zadat si v každém roce 312 intencí pro mše svaté (6 x 52), dnes je to pouhých 52 intencí. Jak se to řeší? Podle možnosti se zajede na Svatou Horu a žádává se

Kostel v Mirovích

na libovolný termín i bez účasti na této mši svaté. Rozhodně nemůžeme před tímto neutěšeným stavem zavírat oči a bát se o tom napsat. Taková je prostě daná současnost. Nejsme snad sami součástí společenství svatých?

Musím přiznat, že psát o Mirovích a zdejší farnosti je pro mne nezvykle těžké. Jsem totiž autorem trilogie „Mirovice na prahu století“ o více než 900 stránkách, která vyšla před několika roky. Je to dokument o historickém, společenském, kulturním, stavebním a politickém vývoji města v době dávno minulé i nedávno nelehce překonané. Obsahuje údaje z farní kroniky, o místních kněžích zde působících (např. obrozenecký spisovatel P. Šimon Bernard Vrána, jeho přítel P. F. Josef Sláma-Bojetický, spisovatel a básník P. V. Čeněk Bendl (Stránický), P. Karel Císař, biskupský vikář, P. Jan Forst, čestný bisk. konsistorní rada, P. Jan Skřivan, odtud v letech 1950-52 internovaný v Želivě, v roce 1958 s odnětím státního souhlasu; jeho nástupce Mons. Josef Kavale, pozdější kapitulní vikář a probošt Katedrální kapituly u sv. Mikuláše. Tolik je vzpomínka, když jste s těmi posledními klečeli u oltáře před Nejsvětější svátostí či jezdili po okolních kaplich na poutní pobožnosti. Téměř detektivní bylo pátrání, jak se na věž kostela mohl dostat druhý zvon sv. Martina. Na žádnou kapli v okolí ani na barokní Mariánské sousoší z roku 1717 podle barokního sochaře Šlanzovského nebo obnovený židovský hřbitov nebylo zapomenuto. Ani na sestup do krypty pod kostelem s uchovanými mumie-mi. Ani na osudy židovské, cikánské, německé či současně společné...

Tak tedy jen velice krátce. Původně trhová osada pod hradem, první zmínka z roku 1323. Plebánie r. 1432, matriky od r. 1646 a později od r. 1708. Děkanství roku 1899, kostel pů-

Kostel v Březnici

Pokračování na 20. straně.

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Pokračování z 19. strany.

vodně raně gotický z dob kolem 13. st., v roce 1724 barokně přestavěn F. Fortinem. Zasvěcení sv. Klimentu, papeži a mučedníku. Filiální kostel sv. Jana Křtitele na Stražišti od roku 1708, do roku 1620 samostatná fara s evangelickým farářem. Roku 1672 spravováno z Pohoří. Expozitura Zalužany, v roce 1874 chtěly být městysem, místo návesní kaple zde postavili kostel. Vysvěcení provedl biskup J. V. Jirsík 7. 6. 1874, bylo přítomno 20 kněží, střídalo se z hmoždířů. Vztah k mirovické farnosti byl dále nevyjasněn, od roku 1926 zůstala kaplanská expožitura neobsazena. V písemnostech najdeme velice zajímavou zprávu v souvislosti s návrhem na stavbu nové katedrály v Č. Budějovicích podle záměru biskupa M. J. Říhy (1855-1907). Záměr byl oznámen v listopadu 1888 pastýřským listem, roku 1897 byl založen Spolek pro výstavbu katedrály. Jeho nástupce biskup J. A. Hůlka (1907-1920) se pastýřským listem obrátil na své duchovní s dotazem, zda se má vzhledem k novým okolnostem katedrála stavět. Pro stavbu se vyslovily i vysoké autority, jako katedrální kapitula, vyšebrodský opat, jindřichohradecký probošt a také vikariát kašperskohorský, vyšebrodský i mirovický... Dodejme, že tato stavba se neuskutečnila, došlo k opravě katedrály sv. Mikuláše a vzniku nových, menších kostelů.

Sv. Kliment, papež a mučedník byl třetím nástupcem sv. Petra kolem roku 100. Podle legendy byl za císaře Trajana uvězněn na Krymu a s kotvou na krku vhozen do moře jako trest za obrácení pohanů na víru. Jeho údajné ostatky přenesl sv. Cyril a Metoděj r. 869 do Říma. Proto je i mnoho nejstarších kostelů v Čechách zasvěceno tomuto světcovi (i první křesťanský kostel na Levém Hradci).

Popis dalších míst - Pohoří (s. Petr a Pavel), Horosedly (vlastnictví Schwarzenbergů), Dolní Nerestce (jediná soukromá kaple i v dobách komunistické vlády), Boješice, Lety, Mišovice, Ráztely, Touškov by vydalo na samostatné články.

František Růžička, Č. Budějovice

Otevření nové klubovny FTO

Pod zkratkou FTO se skrývá Farní turistický oddíl, který funguje od září 2003 na faře v Bernarticích (u Milevska). Zakladatelkou je Jana Zemanová-Jakubíčková, která má největší podíl na zrodu bezvadné party mladých lidí a dětí, kteří se pravidelně na faře scházejí a společně tráví volný čas.

Po devíti letech jsou z prvních dětí dospělí lidé a v oddílu zůstávají jako vedoucí těch mladších. A na konec prázdnin tihle šikovní mladí lidé pozvali širokou veřejnost k otevření své nové klubovny. Ta vznikla opravením hospodářské budovy na farní zahradě. Stavba nebyla využívána, v značně zdevastovaném stavu. Nyní vše září novotou a vítá zvědavé návštěvníky. Členové FTO ve spolupráci se zdejšími farářem Zdeňkem Vágnerem (P. Pius) a za pomoci mnoha dobrovolníků, rodičů, přátel - a svépomocí - vybudovali dílo, které ocenili všichni přítomní. Také např. zástupce ZD Bernartice, který jim předal deset tisíc Kč na vybavení. Část potřebných peněz (90 tis.) bylo z grantu Nadace O², ostatní peníze pocházejí z darů příznivců. Celá akce - otevření klubovny - probíhala v so-

botu 1. září 2012, kdy od 15 hodin byly připraveny soutěže a bohaté občerstvení pro děti a jejich rodiče. Děti mohly střílet z luku, vyrobit si barevné svíčky, navlékat korálky nebo malovat na sklo apod. V 18 hod. byla slavnostně přestřižena páska a po prohlídce prostor si přítomní mohli prohlédnout i výstavu fotografií, která dokumentovala nelehký průběh celé rekonstrukce.

K nahlédnutí byly také oddílové kroniky. Děti v oddíle tráví hodně času také venku, v přírodě a na tzv. víkendovkách nebo táborech. Je jim zde nabízena smysluplná alternativa trávení volného času, zároveň se nenásilně seznamují s principy křesťanství.

I pro dospělé bylo připraveno bohaté občerstvení, místní ženy a maminky dětí přinesly spoustu dobrot. Večer zahrály kapely Humbuk a Noční směna. Hořel táborák a sešlo se více než 150 lidí. Snad celá akce, na kterou mohou být tyto mladí lidé právem hrdí, přivede do jejich řad další děti, které faru a kostel znají pouze zvenku. Za všechny návštěvníky jim vyslovuji obdiv a poděkování.

Alena Růžičková

Vedoucí oddílu FTO Káta Haškovcová, vpravo P. Pius. Vlevo jáhen Karel Sádlo a Ruda Blažek, dva z mnoha, kteří pomohli prací i finančně.

SPIRITUÁL KVINTET
HRAJE PRO HOSPIC

**v pátek 19. října 2012
od 19 hod.**

Městské divadlo Prachatice

**předprodej vstupenek
v recepci hospice**

**Výtěžek z benefičního koncertu
zdvojnásobí
Nadace Divoké husy!**

Milevská charita oslavila svůj den

Den charity, který připadá na svátek sv. Vincence z Pauly (27. 9.), zakladatele charitní křesťanské práce, jsme oslavili velmi radostně. Odpoledne v byla v bazilice Navštívení Panny Marie sloužena mše sv., kterou celebroidal světitel biskup českobudějovický mons. Pavel Posád. Jeho příjezd byl pro všechny zúčastněné velice a milé překvapení. Velice si vážíme toho, že si otec biskup udělal čas a svou přítomností znásobil radost ze společného setkání. Po slavnostní bohoslužbě pokračoval program v prostorách charity, kde pro všechny přítomné bylo připraveno malé občerstvení. Koláče na tuto akci darovalo Pekařství Chyšky a cukroví napekla paní Čunátová z Oseka. Alžběta Bardová ze souboru Hlášek přispěla krátkým kulturním vystoupením. Setkání bylo zároveň poděkováním zaměstnancům, dobrovolníkům, dárcům a všem příznivcům Farní charity Milevsko a také Římskokatolické farnosti Milevsko, se kterou naše charita úzce spolupracuje. A pan biskup Posád? Zářil tu mezi námi jako sluníčko a svým humorem a úsměvem prosvítal už tak příjemnou atmosféru. Jeho pozhled nás bude provázet do dalších dnů. Díky.

Alena Růžičková, ředitelka Farní charity Milevsko

PERSONALIA

USTANOVENÍ

PhDr. Jozef Gumenický byl od 8. 9. 2012 ustanoven k jáhenské službě ve farnosti děkanství u kostela sv. Mikuláše v Českých Budějovicích, vikariát České Budějovice-město.

P. Václav Pícha, J.C.D. byl k 15. 9. 2012 odvolán z úřadu excurrando administrátorem farnosti Chvalšiny, vikariát Český Krumlov. Všechna ostatní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Andrzej Urbisz byl od 15. 9. 2012 ustanoven excurrando administrátorem farnosti Chvalšiny, vikariát Český Krumlov. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. ThLic. Ivan Petr Božík, OPraem., kněz brněnské diecéze, byl od 1. 10. 2012 ustanoven excurrando administrátorem farnosti Vyskytná nad Jihlavou, vikariát Pelhřimov.

ŽIVOTNÍ JUBILEA

Karel Lednický, trvalý jáhen v Písku, oslaví 13. 11. 2012 sedmdesáté narozeniny.
K tomuto životnímu jubileu upřímně blahopřejeme.

ÚMRTÍ

P. Filip Jeroným Hofmann, OPraem., excurrando administrátor ve Vyskytné nad Jihlavou, zemřel po tragické nehodě 14. 9. 2012 v brněnské nemocnici ve věku 39 let. Pohřben byl 20. 9. 2012 v Praze-Nebošicích.

R. I. P.

-acebb-

ČESKÉ BUDĚJOVICE

V pátek 19. října 2012

se koná od 16 hod.

MŠE SVATÁ PRO DĚTI

v klášterním kostele Obětování Panny Marie.

V úterý 27. listopadu 2012

začíná od 15 hod.

PŘÍPRAVA DĚTÍ

NA KŘEST, SVÁTOST

SMÍŘENÍ

A PRVNÍ SV. PŘIJÍMÁNÍ

ve farním sále na Děkanství u sv. Mikuláše.

Více informací obdržíte na tel. čísle: 721 933 754.

HUBERTSKÁ MŠE SV.

sobota 20. října v 15 hod.

DRAŽICE

sobota 27. října v 17 hod.

KLOKOTY

Farnost Tábor-Klokoty
a obláti Panny Marie Neposkvrněné
srdečně zvou

na 11. z přednášek kurzu
„ČEMU VĚŘÍME“

3. listopadu 2012

MODLITBA

ThLic. Mgr. Denisa Červenková, Th.D.

PROGRAM

13-14 hod. - 1. blok přednášky

20 minut přestávka

14.20-15.20 hod. - 2. blok přednášky

20 minut přestávka

15.40-16 hod. – diskuze

- Kurz se bude konat formou přednášek a následné besedy s přednášejícím vždy první sobotu v měsíci (13-16 hod.) v exercičním domě Emauzy
- Je určen pro farníky, vikariát a zájemce z široké veřejnosti
- Kostru cyklu tvoří základní témata z Katechismu katolické církve

ČESKÁ KŘESŤANSKÁ AKADEMIE SUŠICE

zve na cyklus přednášek
každý 2. a 4. čtvrtek v měsíci

V CO VLASTNĚ VĚŘÍME?

od čtvrtka 11. října 2012 v 19.30 hod
v novém komunitním centru (vedle ZUŠ)

přednáší P. Mr. Mgr. Tomáš van Zavrel

Tento cyklus přednášek o jednotlivých slovech Vyznání víry nám může pomoci více poznat tuto modlitbu nebo možná nalézt cestu k víře.

Ke každé přednášce obdržíte písemné podklady.

<http://www.sumavanet.cz/ckas>

Římskokatolická farnost Římov

zve

11. 11. 2012 na

Svatomartinský podvečer

který bude zahájen v 17 hod.

na přednádvorí chrámu
(pod lipami).

Můžete se těšit na příjezd sv. Martina na bílém koni a představení legendy o dělení pláště.

KARMELITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ

Luigi Borriello, Edmondo Caruana, Maria Rosaria Del Genio, Nicolo Suffi (eds.) -
Slovník křesťanských mystiků

Kniha je rozsáhlou a ucelenou encyklopedií osobností křesťanské spirituality a mystiky. Zachycuje nejen zrození křesťanské mystiky v biblické a patristické epoše, středověké a raně novověké vrcholy západní mystiky, ale také pozoruhodné osudy a učení osobností posledních dvou staletích.

Váz., 767 s., 690 Kč

Georges Huber - **Odstup, satane!**

Sám Ježíš Kristus označil několikrát ďábla za „vládce tohoto světa“, což svědčí o tom, jak velkou moc nad lidmi satan má. Georges Huber se ve své knize o démonologii snaží postihnout ďáblovo působení na člověka v konkrétních životních situacích a odhalit znamení prozrazující přítomnost Zlého, jehož největší prohnání je přesvědčit člověka o tom, že vůbec neexistuje.

Brož. s klopami, 104 s., 149 Kč

Wilhelm Hünermann - **Hořící oheň. Život svatého Pia X.**

Kniha, která vypráví o životě a pontifikátu Pia X., patří mezi nejlepší díla známého životopisce Wilhelma Hünermanna. Je plná života a humoru.

Váz., 248 s., 279 Kč

Wolfgang Beinert - **Malé dějiny křesťanského myšlení**

Dva tisíce let křesťanství změnily svět. Kniha prezentuje všechna hlavní témata křesťanství: jeho zrození, rozvoj a rozšíření církve, významné teologické osobnosti, klíčové rysy křesťanského myšlení, originální přínos křesťanské kultury i hlavní teologické a etické koncepty.

Váz., 348 s., 389 Kč

Laurent Gay - **Zase žiju. Příběh narkomana**

Autor vydává silné svědectví o své životní cestě, která ho dovedla nejprve téměř na pokraj pekla, odkud byl Boží mocí zachráněn.

Brož. s klopami, 128 s., 159 Kč

www.ikarmel.cz

Radio Proglas

vysílá na území jižních Čech na frekvencích 88,7 FM v Táboře, 89,5 FM v Písku, 92,3 FM v Českých Budějovicích a 107,5 FM z Nových Hradů. Podrobný týdenní program najdete v Katolickém týdeníku nebo na internetové stránce www.proglas.cz. Máte-li zájem o podrobný rozpis vysílacího schématu, můžete o něj požádat na adrese redakce@proglas.cz.

K místům a farnostem, z nichž Radio Proglas pravidelně přenáší bohoslužby, patří také České Budějovice, konkrétně salesiánská farnost sv. Vojtěcha v městské části Čtyři Dvory. Mši sv. odtud přenášíme v pátek od 18 hod.

* V pondělí od 16.00 zachytíte na frekvenci Radia Proglas vzdělávací cyklus. Od 1. října můžete sledovat poutavý výklad profesora Ctirada Václava Pospíšila, který vás seznámí s vývojem mariánského dogmatu. Cyklus nese název **Matka Páně podle Písem**. Přípravuje ho pro Vás redaktorka Jana Beránková.

* V úterý od 9.30 zveme nejen maminky na mateřské dovolené k poslechu **Kafemlýnku**. 16. 10. budeme mluvit o cvičení a žádoucím pohybu s malými dětmi. 23. 10. se zaměříme na problém anorexie a bulimie. 30. 10. zní podtitul Kafemlýnku „Zapalme svíci“. Irena Kintrová bude hovořit s hosty ze sdružení Dlouhá cesta. A 6. 11. se dozvíte o možnostech léčby neplodnosti u manželských párů.

* Magazín **Barvínek**, adresovaný zvláště našim malým posluchačům, vysíláme vždy v úterý od 16 hod. 16. 10. potěšíme soutěživé děti **Telefonickým riskováním**. 23. 10. bude řeč o tom, že *Hudba je dar* - Štěpán a Ondřej Škochovi jsou známí muzikanti ze skupiny Chinaski. Mimo to spolupracovali na nových deskách Boba Fliedra a se svojí domovskou skupinou natočili dětské album Autopohádky. Proč se věnují tvorbě pro děti? A jak se dívají jejich kolegové na věřící muzikanty? 30. 10. vysíláme **Říjnový magazín Barvínek**. Představíme nové dětské album skupiny Yellow sisters, ohlédneme se za Misijní nedělí a zamyslíme se nad tím, proč slavíme svátek Všem svatých a připomínáme si všechny zemřelé. Ilona Krejčová, studentka medicíny, prožila jeden rok na studiu v portugalské Coimbre. *Jaké je Portugalsko a jací jsou Portugalci?* Co je na této zemi zajímavého? A jak se žije v zemi, kde je o hodinu méně? To vám prozradí 6. 11.

* Každé pondělí, úterý a pátek v 11.05 zachytíte na vlnách Radia Proglas **Čtení na pokračování**. Během měsíce října předčítáme z knihy Aleše Palána a Jana Paulase: „Bohumil Vít Tajovský: Člověk musí hořeti“.

* Aktuální zprávy ze světa vážné hudby vám přinášíme v rámci pátečního týdeníku **Oktáva**. K jeho poslechu zveme v 16.55 hod. 19. 10. má Oktáva název „*Ať život náš jest harmonií...*“. 2. 11. nabídneme unikátní rozhovor s indickým dirigentem Debashishem Chaudhurim.

* Ve čtvrtek 18. 10. ve 22.00 se přihlásí ostravské studio Hedvika. V regionálním pořadu vám přiblížíme **činnost Charity ve Frenštátě pod Radhoštěm**.

* Pořad z produkce studia Kristián s titulem

„*Na návštěvě v tichém světě*“ naladíte ve čtvrtek 25. 10. v obvyklém čase ve 22.00. V rámci projektu regionální redakční centra pro neslyšící, financovaného z prostředků Evropského sociálního fondu v ČR, vznikla zajímavá publikace nazvaná „*Tiché rozhovory*“. Jednou z autorek této knihy je redaktorka Marta Höferová, která trpí nedoslýchavostí. Pováží vám, co s sebou nese práce neslyšících redaktorů.

* S **římskokatolickou farností Všem svatých v Ostravě-Hoštákoviciích** vás seznámíme ve čtvrtek 1. 11., kdy si všechny svaté připomínáme. Poslouchejte ve 22.00.

* V úterý 6. 11. ve 22.00 se spolu s námi můžete vydat na **komentovanou procházku po církevních památkách Úsova**. -kb-

VELKÁ KLOKOTSKÁ KŘÍŽOVÁ CESTA

pátek 26. října v 17.45 hod.

*V případě nepříznivého počasí
se koná v ambitech.*

„*Uděluji Ti rozhřešení
ve jménu Otce, i Syna,
i Ducha svatého...*“

Každý pátek v 16.30-20.30 hod.
(17-17.30 hod. mše sv.)

v poutním kostele
Panny Marie Klokotské
v Táboře-Klokotech

**můžete přistoupit
k svátosti smíření**
(„zpovědi“)

nebo duchovnímu rozhovoru.
Můžete využít i odbornou pomoc
kněze-terapeuta
(kontakt a informace naleznete na:
www.klokoty.cz/#!terapie)

Po celou dobu zpovídání bude
vystavena Nejsvětější svátost.

NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1

Tel.: 224 818 757

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz

objednavky@paulinky.cz

Luigi Giussani - Původ křesťanského nároku

Na počátku křesťanského nároku nestojí idea, nýbrž osoba Ježíše. O idejích lze diskutovat, ale osobu lze poznat pouze v živém vztahu. Kniha představuje Ježíšovu pedagogiku a ukazuje, jak svým učedníkům postupně zjevoval svou identitu Božího Syna.

Pevná vazba, 192 str., 210 Kč

Joël Pralong - Pryč s černými myšlenkami

Negativní myšlenky, které vedou k napětí ve vztazích a vyvolávají nechuť k práci či úzkost, se zdají být neodbytné. Zápas s nimi byl znám již poustním otcům. Čtenář v této knize nalezne prostředky, jak se jim postavit: Ježíšovu modlitbu, rozjímání Božího slova, modlitbu chvály a mariánské modlitby.

Brož., 112 str., 145 Kč

Bratr Geoffroy-Marie - Žít v Boží přítomnosti

I když víme, jakou roli v našem duchovním životě hraje Boží milost, stává se, že se do popředí dostává spíš naše úsilí. Autor nás učí vnímat Boží přítomnost ve vlastním nitru, což vede k odevzdanosti Bohu. Duchovní život pak nepředstavuje vyčerpávající námahu, nýbrž radostnou zkušenost nesení Láskou bez hranic.

Brož., 112 str., 130 Kč

Jiří Zajíc - Cena věrnosti. Čtrnáct pražských mučedníků

Populárně-naučná knížka představuje zavraždění 14 pražských mučedníků, zasazené do historického kontextu vlády Rudolfa II. s mnoha detaily. Autor se zamýšlí nad významem věrnosti pro člověka tehdejšího i dnešního. Konkrétně pak tuto cenu věrnosti dokládá postojem umučených františkánů.

Brož., 88 str., 96 Kč

Klement Minařík, OFM, Petr R. Beneš, OFM - Pražští mučedníci. Čtrnáct pražských mučedníků v malé antologii nejen z pramenů

Kniha obsahuje odborné historické pojednání K. Minaříka, texty kronikového typu, hlavní svědectví ze 17. stol., dále část poému o pasovském vpádu od Jana Černovického a na závěr úryvek o osudech jednoho z hlavních viníků vraždění, Matouše Hovorčovského.

Brož., 94 str., 129 Kč

Sledujte naši webovou stránku, pravidelně zde přinášíme Tip měsíce s tematicky vybranými tituly za speciální cenu.

DDP 2012: Naděje je, když...

Důvod k radosti

Bůh v nás přebývá už od okamžiku stvoření a jeho přítomnost nás vábí, abychom k němu přišli. Jsme chrámy Ducha svatého: jsme nekonečně bohatí. Náš život se může změnit v nebe na zemi, budeme-li na toto tajemství dbát.

Nenalézáme-li momentálně ve svém životě žádný důvod k radosti, zůstává nám možnost radovat se z radosti Boží a štěstí, přítomného neustále v hloubi naší duše. Víra nás učí, že Bůh je všudypřítomný. Není tedy

třeba pochybovat o jeho přítomnosti v nás. Nosíme v nitru toho, jenž je radostí a štěstím. Ať se stane cokoliv, ať se cítíme jakkoliv, vždycky se můžeme radovat z jeho štěstí.

Radovat se z radosti druhých je znamením lidské zralosti. Jestliže jsme se tedy naučili mít radost z Boha samého, objevili jsme nevyčerpatelný zdroj radosti, protože Boží radost je nekonečná.

(Zpracováno podle knihy W. Stinissena: I dnes je den Boží – rozjímaní na celý rok, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství.)